

BGN
ΔΡ

Η

ΕΝ ΜΥΚΟΝΩ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΤΟΥΡΛΙΑΝΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΜΙΧΑΗΛ Χ. ΒΕΝΙΕΡΗ

Καθηγητοῦ ἐν τῇ Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ
καὶ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἐρμούπολει Μυκονίων.

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΦΡΕΡΗ

—
1907

735

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

40

Η

ΕΝ ΜΥΚΟΝΩ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ

ΤΟΥΡΛΙΑΝΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΜΙΧΑΗΛ Χ. ΒΕΝΙΕΡΗ

Καθηγητοῦ ἐν τῇ Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ
καὶ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἐρμούπολει Μυζονίων.

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΦΡΕΡΗ

1907

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν σφραγίδα τῆς
ὠρισμένης πρὸς συλλογὴν τῶν συνδρομῶν αὐτοῦ
ἐπιτροπείας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Π. ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ

Ὁ νῦν ἡγούμενος τῆς Μονῆς,
ὁ τὰ πάντα εἰς πρόσοδον θεῖς ἐν αὐτῇ,
ὁ λόγιος τε καὶ ἔργῳ ἐπαξίως
προϊστάμενος ὡς πατὴρ αὐτῆς
καὶ μέλος προθυμώτατον τοῦ Συνδέσμου
τῶν ἐν Ἐρμούπολει Μοναχῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Το,

ΣΥΝΔΕΣΜΩ,

ΤΩΝ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΜΥΚΟΝΙΩΝ

ΑΚΡΑΙΦΝΕΣ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ ΑΦΟΣΙΩΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΨΑΝΤΟΣ

ΜΙΧ. ΒΕΝΙΕΡΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Συναισθανόμενος τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσιν, ἣν ἀνέλαβον γενόμενος πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἐρμουπόλει Μυκονίων καὶ ἐπόμενος τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ ἡμετέρου καταστατικοῦ «τὴν δυνατὴν ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ναοῦ καὶ τῶν πέριξ οἰκημάτων αὐτοῦ», εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐν καὶ μόνον ὠνειροπόλησα καὶ τὴν πραγματοποιήσιν αὐτοῦ παντὶ σθένει ἐπέζητον, ὅπως ἢ διὰ τῆς τακτικῆς καταβολῆς τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἢ διὰ τῆς ἐξευρέσεως ὠρισμένου χρηματικοῦ ποσοῦ ἄλλοθεν φανῶ ἀντάξιός τῆς ἀποστολῆς μου. Ἐπειδὴ δὲ οἱ χρηματικοὶ πόροι τοῦ ἡμετέρου σωματείου εἶνε ἄγαν πενιχροὶ καταπολεμούμενοι μάλιστα ὑπὸ τινων ἀμβόλου πατριωτικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, ἔγνω ὑπέικων καὶ εἰς τὸν ἐκδηλωθέντα διακαῆ πόθον καὶ παράκλησιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ οὗ προϊστάμαι Συνδέσμου, ὅπως διὰ πρακτικώτερου τρόπου, διὰ τῆς συντάξεως τοῦ παρόντος βιβλίου, περιλάβω ὕλην ἐνδιαφέρουσαν, μετ' ἀληθείας συντεταγμένην καὶ μέλλουσαν νὰ ἐπιδράσῃ τελεσφόρως πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ τοιοῦτου χρηματικοῦ πόρου.

Πρώτην ἔκδοσιν τοῦ παρόντος βιβλίου, ἣν καὶ ἔχω ὑπ' ὄψει, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κτιτορικὸν τῆς ἐν Μυκόνῳ ἱεῤῥας Μονῆς Τουρλιανῆς», ἐφιλοπόνησεν ὁ ἐμὸς διδάσκαλος ἀοίδιμος Ἀντώνιος Βέλλης, σχολάρχης ἐν Μυκόνῳ, ἀνὴρ δοκιμώτατος μὲν ἐν τοῖς γράμμασι, στερούμενος δὲ τῆς δεούσης ὕλης περὶ τῆς ἐν Μυκόνῳ Μονῆς, ὅπως ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καταχωρισθῆ διὰ βραχέων ὁ βίος καὶ αἱ πράξεις πάντων τῶν διευθυνόντων αὐτὴν ἄτε τοῦ παρασχόντος αὐτῷ ταύτην θηρεύσαντος μόνον τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῷ.

Ἐπειδὴ δ' ὡς πρόεδρος καὶ δὴ μόνον ὡς ἐταῖρος τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἐρμουπόλει Μυκονίων ἀνέλαβον νὰ καταβάλω τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν κατὰ τὸ 1ον ἄρθρον αὐτοῦ, ὁ δὲ Σύνδεσμος φέρει τὴν ἐπωνυμίαν «ἡ Τουρλιανῆ», κρίνω ἐπάναγκες, ἵνα γράψω τινὰ περὶ τῶν πατριωτικῶν ἡμῶν σωματείων καὶ τῆς πορείας αὐτῶν.

Ὑπὸ αἰσίους οἰωνοὺς καὶ μετ' ἀπέιρων παλμῶν τῆς καρδίας καὶ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ πρὸς τὴν γενέτειραν ἰδρύθησαν δύο Σύνδεσμοι τῶν Μυκονίων, ὁ ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ ἐν Ἐρμουπόλει. Καὶ τὸν μὲν πρῶτον ἰδρυσσε καὶ προΐσταται αὐτοῦ ὁ κ. Δημ. Βενιέρης, ἀνὴρ φιλόπατρις καὶ μεγαλόφρων, πάντας σχεδὸν τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν εὐεργετήσας καὶ χρηματικῶς ἀναδείξας, τὸν δὲ δεύτερον ἰδρυσσε καὶ ἐπὶ διετίαν δραστηρίως προέστη αὐτοῦ ὁ ἐν Ἐρμουπόλει ἐπιχειρηματίας καὶ φιλόπατρις συμπο-

λίτης ἡμῶν κ. Γ. Κοντιζᾶς. Ἀμφότεροι οἱ Σύνδεσμοι οὗτοι ὑπὸ τῶν αὐτῶν συναισθημάτων φιλοπατρίας καὶ φιλανθρωπίας ἐλαυνόμενοι δὲν διαβιοῦμεν ὑπὸ τὴν κτηνώδη ἀτμόσφαιραν τοῦ ἀπράγμονος βίου οὐδὲ ὑπὸ τὸν μυσαρὸν καὶ δουλοπρεπῆ φθόνον τῆς προόδου, ἀλλὰ ζῶμεν ἐργαζόμενοι καθ' ἅπαν τὸ ἔτος, ὅπως πλὴν τῶν οἰκογενειακῶν ἡμῶν ὑποχρεώσεων πράττωμεν καὶ τι πλεόν' ζῶμεν ὑπὸ τὰ ὑψηλὰ ἐκεῖνα ἰδεώδη τῆς θρησκείας καὶ φιλανθρωπίας συναισθήματα, ἅπερ ἐν πάσῃ στιγμῇ συνέχουσι πάντα ἡθικὸν ἄνδρα καὶ τάττουσιν αὐτὸν ὡς στρατιώτην προθυμότετον τῇ πατρίδι. Ζῶμεν ἐν γείτονι κοινωσίᾳ ὑπὸ ζῶσαν σημαίαν τῆς ἰδίας πατρίδος, πρὸς ἣν τὰς ὑποχρεώσεις πάντες ὁμοθύμως στναισθανόμεθα καὶ δεόντως ἀναμετροῦντες ἐκτιμῶμεν. Διότι ἐν τῷ πολυτίμῳ ἰδρωτί τῆς ἐργασίας ἡμῶν κύπτοντες καὶ τὸ ὄνομα τῆς φιλιότητος πατρίδος ὡς τὸ ἱερώτερον καὶ πολυτιμότερον τῶν ὄντων προφέροντες ἐνθουσιῶμεν ἀλλὰ δὲν ἀποκαρτεροῦμεν.

Αἱ πτυχαὶ τῶν σημαιῶν ἀμφοτέρων τούτων τῶν Συνδέσμων εἶνε ἱεραὶ, διότι ἀπεικονίζουσι τὸ λάβαρον τῆς προθυμίας, τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῶν ἐνθερμοτάτων πόθων, ὅπως πράξωμέν τι ἀγαθὸν πρὸς τὴν ἱεράν ἡμῶν Μοῖνῃν Τουρλιανῆν· εἶνε εἰλικρινεῖς, διότι οὐδεὶς ξένος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρακολουθεῖ ἡμᾶς, ἀλλὰ πάντες ὄντες ἐταῖροι εἶμεθα ἀδελφοὶ, ὥσπερ μέλη ὁμονοοῦντα, τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας συμπάσχοντες καὶ συγχαίροντες ἡμῖν αὐτοῖς. Εἶνε φιλάνθρωποι, διότι προλαμ-

βάνουσι τὴν οἰκτρὰν δυστυχίαν καὶ παρέχουσι τὴν δέουσαν ὑλικὴν παραμυθίαν. Ὅθεν καὶ πᾶς ὁ ἐν φυλακῇ ὢν ἐκ τῶν ἐταίρων ἢ τῶν λοιπῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἢ νοσῶν καὶ ἄπορος ὢν ἀείποτε εὖρεν ἡμᾶς προθυμοτάτους παρὰ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Εὐχῆς δὲ ἔργον θὰ ἦτο, εἴαν πάντες οἱ συμπολίται ἐκθύμως συνέτρεχον ἡμῖν εἰς τὸ ἐπίμοχθον μὲν τοῦτο, ἀλλ' ἠδιστον καὶ εὐγενέστατον ἔργον, ὅπερ ἐκτιμήσαντες ξένοι, ἄνδρες εὐγενεῖς καὶ ἐν τῇ ἀναπτύξει αὐτῶν ἄνδρες γενναίων συναισθημάτων παρέχουσιν ἡμῖν πλείστην ἠθικὴν καὶ πολῦτιμον ὑλικὴν δύναμιν. Ἰερὸν δὲ εἶνε τὸ χρῆμα τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ δὲν πρέπει νὰ παρίδωμεν τὸ ὄνομα μεγαθύμου ἀνδρός, τοῦ κ. Γ. Γρῶμαν, διευθυντοῦ τῶν ἐν Σερίφῳ μεταλλείων. Οὗτος Γερμανὸς μὲν ὢν τὴν καταγωγὴν, Ἕλληνα δὲ τὴν καρδίαν ὡς ἐν τοῖς Ἕλλησι γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς, ὑπὲρ πάντα ἄλλον πολλάκις διὰ γενναίων δωρεῶν ἐπιδείξατο τὴν ἀγάπην αὐτοῦ πρὸς τὴν Μύκονον. Ἐσχάτως δὲ μάλιστα ὢν ἀρχῆθεν ἐταῖρος τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου διὰ χιλιάδων δραχμῶν ἀνέλαβεν, ὅπως συμβάλῃται πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῆς Μονῆς ἡμῶν καὶ ὡς φιλοπρόοδος φιλανθρωπῶς καὶ προσηκόντως ἀμείβει τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν σὺν τῇ τιμῇ συναυξανομένην πρόοδον τῶν κατωτέρων κοινωνικῶν στρωμάτων καὶ μάλιστα τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ὑπὲρ ἧς καὶ Σχολεῖα ἴδια ἰδίαις δαπάναις ἴδρυσεν καὶ διατηρεῖ ἐν Σερίφῳ. Τοιοῦτοι ἄνδρες διὰ παντὸς μέσου ὑποβοηθοῦντες τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λαοῦ καὶ ἰδρύνοντες Πύργους ἐ-

λευθερίας εἶνε ἄξιοι συγχαρητηρίων καὶ εὐεργέται αὐτοῦ καὶ πρόκεινται ὡς τρανὸν παράδειγμα μιμήσεως ἄλλοις.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταδείκνυται πεπλανημένη ἢ γνώμη τινῶν ἀντιφρονούντων πρὸς τὸν σκοπὸν κοί πορείαν ἀμφοτέρων τούτων τῶν σωματείων τιμώντων τὴν πατρίδα καὶ τιμωμένων ὑπὸ ξένων, ἀνδρῶν ἀφοσιωμένων πρὸς ταῦτα.

ΜΙΧ. Χ. ΒΕΝΙΕΡΗΣ

Καθηγητής

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Η ΜΟΝΗ "ΤΟΥΡΛΙΑΝΗ,,

Ἡ Μονὴ «Τουρλιανή», τὸ σεπτὸν ἀγλαΐσμα τῆς Μυκόνου, ὁ περικαλλὴς ναὸς τῆς Παρθένου καὶ ἡ ἐν αὐτῷ δρῶσα καὶ μειδιῶσα θρησκεία, τὸ κατασκύνωμα δοξολογίας καὶ ἐλέους πολλῶν ἀστέγων ὑπάρξεων, τὸ κοινὸν κοὶ πολύτιμον κτήμα ἀπάντων τῶν Μυκονίων καὶ πολλῶν ξένων, ὁ τόπος τῆς ἐγκαρτερήσεως διὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἀσκουμένης ἐν τῇ ἐγκρατεΐᾳ ἀρετῆς καὶ λατρευομένης ἀδόλου θρησκείας παρεχούσης τὴν θεῖαν ἐλπίδα, ὁ βωμὸς οὗτος τοῦ Θεοῦ, εὐρίσκεται ἐν οἴκτρᾳ καταστάσει ἡμελημένος, καὶ ὀσημέραι καταρρέων. Ὅθεν οἱ μὲν ἐν αὐτῇ νῦν γέροντες, εὐδόκιμοί ποτε ἄνδρες ὑπάρξαντες καὶ φιλοτίμως δι' ἀφειδοῦς χειρὸς ἐπιχέοντες τὸ τῆς εὐδαιμονίας μειδιάμα, καταστάντες ἤδη ναυάγια τῆς ἀγχιστρούου τύχης, δεινῶς ταλαιπωροῦνται ἐν ταῖς δυσμαῖς τοῦ βίου αὐτῶν, πεινῶσιν οἴκτρῶς στερούμενοι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου καὶ πικρὸν παράπονον μόνον ἐπανθεῖ ἐπὶ τῶν χειλέων, δι' ὧν μετ' ἀπελπισμοῦ βαρῦς στεναγμὸς ἐκπέμπεται μετὰ εὐχῶν πρὸς τὸν ὑψιστον.

Τὰ κτήματα αὐτῆς εἴτε ἀμελῶς καλλιεργούμενα εἴτε καὶ διαρπαζόμενα δὲν ἀποδίδουσι τὸν προσήκοντα καὶ ἐπαρκῆ καρπὸν πρὸς διαβίωσιν τῶν ἐν

αὐτῇ μοναζόντων καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ. Πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, τὰ μὲν θραυσθέντα, τὰ δ' ἀπορρακωθέντα, κατέστησαν ἄχρηστα ἥδη, τὰ δὲ δωμάτια τῶν μοναχῶν δυσώδεις καὶ ἐπικίνδυνοι τρωῆλαι. Εἰς ἐπίμετρον δὲ πάντων τούτων ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ναῷ κονιάματα, ἐφ' ὧν ἡ διακόσμησις καὶ αἱ εἰκόνες, κατέπεσον καὶ νῦν κινδυνεύουσι νὰ καταπέσωσι καὶ αὐτοὶ οἱ τοῖχοι ναοῦ τε καὶ περιβόλου.

Ἐν τοιαύτῃ δ' ἥδη καταστάσει οὔτε ἀληθεῖς μονάζοντες, ἀληθεῖς λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, ἐκ συναισθήσεως τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἀποστολῆς παρέχουσι μέτωπον εὐπαιδευτον καὶ διαλάμπον ἐξ ἀρετῆς, οὐδὲ ἄνδρες φρονήματος καὶ δρώντες ὡς ψυχὴ τῆς Μονῆς ἀναλαμβάνουσι μετὰ ζέσεως τὸν οἶακα τοιοῦτου σεσαθρωμένου σκάφους, ἐν ᾧ ἐνδιδαιτᾶται ἡ παχυλὴ μόνον καὶ ψυχοκτόνος ἀμαθία.

Ἡ ἐν Μυκόνῳ ἱερὰ Μονὴ «Τουρλιανὴ» διττὸν ἔχει προορισμὸν, καὶ ἐνδιδαιτήματος μοναχικοῦ βίου, καὶ εὐαγοῦς ἰδρύματος γηροκομείου, ἐν ᾧ ἐνδιδαιτῶνται ἔκπαλαι, ὡς εἴρηται, γέροντες ἄλκιμοί ποτε καὶ τολμηροὶ θαλασσοπόροι ὑπάρξαντες, νῦν δὲ καταστάντες ναυάγια τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς εὐπορίας τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ἐξ οὗ χρόνου καὶ ἡ ἡλικία αὐτῶν καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἀτμοῦ ἀφώπλισαν αὐτοὺς καὶ περιήγαγον εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν. Ἄριστος δ' αἶπετε ἐκρίθη ὁ προορισμὸς τούτου ὡς ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη εὐλαβῶς καὶ ἐπιμελῶς ἀπομάσσων τὰ δάκρυα τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἐπιχέων ἄφθονον τὸ τῆς παραμυθίας βάλαμον διὰ τῆς τροφῆς καὶ τῆς θρησκείας. Ὅθεν καὶ προθύμου ὑποστηρίξεως ἐτύγγανε παρὰ πάντων τῶν εὐπορούντων Μυκονίων καὶ πολλῶν ξένων. Μεγίστη δὲ κατασχύνη

ἡμῖν τοῖς νεωτέροις θὰ εἶνε νῦν, ἂν μὴ ἀνακόψω-
 μεν ἐγκαίρως τὸν ἐπονείδιστον τοῦτον τῆς κατα-
 στροφῆς ῥοῦν.

Προκειμένου δὲ περὶ θρησκευτικοῦ συναισθήμα-
 τος καὶ τῆς ἐπιδράσεως τούτου ἔστω γνωστὸν ὑμῖν,
 ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν εἴτε κινδυνεύοντες ἐκ νόσου,
 εἴτε ἀπερχόμενοι ἐκ Μυκόνου χάριν ἐμπορίας, εἴτε
 πρὸς τὰ κύματα μέλλοντες νὰ παλαίσωσι, μετὰ
 δακρύων προσήρχοντο, ὅπως μετὰ τῆς ἐνθέρμου
 προσευχῆς πρὸς τὴν Θεομήτορα εὐλαβῶς ἀποτίσω-
 σιν ὡς ἀπαράβατον καθῆκον πόρον τινὰ ὑπὲρ τοῦ
 εἰρημένου σκοποῦ. Ἐξ εὐγενῶν καρδιῶν δίκην πη-
 γῶν εὐγενῆ εἰσι καὶ τὰ νάματα, τὸ δ' ἀποτέλεσμα
 ἀληθῆς λειτουργία πρὸς τὸν Θεόν. Κινδυνεύοντες
 δὲ καὶ ταύτην ἐπικαλούμενοι ἐσώζοντο διὰ τῆς
 πίστεως ὑπὸ τῆς στιβαρᾶς χειρὸς ταύτης. Οἱ τοιοῦ-
 τοι ἄνδρες διαβιοῦντες κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ
 φροντίζοντες περὶ τῆς ἀγνότητος τοῦ οἰκογενεια-
 κοῦ βίου εὐκόλως ἤντλουν δύναμιν ὑλικὴν καὶ
 ἠθικὴν παρὰ μόνης τῆς θρησκείας ἐν τοῖς ἔργοις
 αὐτῶν, ὧν ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ ἀληθῆς εὐδαιμονία
 ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. Διότι ἅγιον ἦτο τὸ ὑπὲρ
 πατρίδος συναίσθημα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων καὶ ἅγιος
 ὁ ἐνθουσιασμὸς αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Μονῆς, διότι κατε-
 φρόνουν τῶν ταπεινῶν καὶ θηλυπρεπῶν ἐρίδων
 καὶ ὡς ἀληθεῖς μάρτυρες διὰ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν
 ἔργων ἀνυψοῦντο μέχρι τῆς πύλης τοῦ Οὐρανοῦ,
 ἐξ ἧς εὐχὰς καὶ εὐλογίας κατέπεμπον πρὸς πάντα
 αὐτῶν μμηπτήν. Δι' ὃ καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς Μονῆς ὀδο-
 λὸς αὐτῶν ἀπορρέων ἐξ ἀπλῆς συνειδήσεως τοῦ
 ἀγαθοῦ ἐπωκοδόμει, ἐδίδασκε καὶ ἐποδηγέται τὴν
 κοινωνίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς δικαιο-
 σύνης καὶ εὐποιίας ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὅθεν γενόμεθα μιμηταὶ τῶν πατέρων ἡμῶν·
καταθῶμεν ἐμπράκτως τὸν ἱερὸν ἡμῶν σεβασμὸν
πρὸς τὴν σεπτὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος· βοηθή-
σωμεν διὰ τοῦ ἡμετέρου ὀβολοῦ τὴν Μονὴν ἡμῶν,
ὡς ἡμέτερον πατριαρχικὸν οἶκμα πεποιθότες εἰς
τὴν ἀξίαν τῆς ἡμετέρας πράξεως.

Μ. Χ. ΒΕΝΙΕΡΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Η ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΟΔΟΣ

Ἐκ τῆς πόλεως Μυκόνου κατέναντι τοῦ ἐν Τήνῳ Αἰολείου ὄρους (Τσικνᾶ) κειμένης ἐκκινῶν τις καὶ πρὸς Θερινὰς ἡλίου ἀνατολὰς βαδίζων διευθύνεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μοῆν «Τουρλιανήν». Καὶ ἐν πρώτοις μὲν ἀφείς τὴν πόλιν ἀναβαίνει ὑψώμα τι, ὅθεν καθορᾶται αὕτη συνεχῶς λευκὴ, ὡς πεδιάς χιονοσκεπῆς, αἱ δὲ ὄμαλαὶ αὐτῆς ἀκταὶ καὶ αἱ πρὸς δυσμὰς νησίδες, αἱ μεταξὺ Μυκόνου καὶ Δήλου, ποιοῦσιν ἀρχὴν εὐαρέστων ἐντυπώσεων.

Ἐκ τοῦ ὑψώματος δὲ τούτου εὐθέως προβαίνων προσέρχεται εἰς τὸ μέρος καλούμενον Ὀμβροδέκτης, ἐξ οὗ ἀριστερᾶ στρέφων τὰ ὄμματα βλέπει τὸ Χιακὸν πέλαγος καὶ ἐν ἡμέραις εὐδαίαις καὶ τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας, καὶ μετ' οὗ πολὺ προσηλοῦται ὁ ὀφθαλμὸς ἀπενῆς εἰς πεδιάδα Μαράθι καλουμένην θελγόμενος ἐκ τῆς μαγευτικῆς ἐκτάσεως αὐτῆς πεποικιλμένης κατὰ τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ πρασινίζοντος πέπλου τῆς φύσεως· μετὰ ταύτης συνέχεται καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας εἶναι ἰδρυσμένον μονύδριον ἰδιόκτητον ὁμώνυμον, ἐν ᾧ τελεῖται ἐτησίως πάνδημος πανήγυρις.

Μετὰ λύπης δὲ ὁ ὁδοιπορῶν καταλείπει ὄπισθεν αὐτοῦ τὸ περιγραφὲν μέρος καὶ προχωρῶν ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχει πάντοτε πρόποδας γθαμαλῶν καὶ ἐνιαχοῦ σπορίμων ὄρεων, ἐξ ἀριστερῶν δὲ καθορᾶται ὄρμος εὐρύτατος πρὸς βορρᾶν ἀντιτείνων, Πάνορμος ὄνομα, ἐνθα κατασυντριβόμενα τὰ ἐκ Θράκης μὲν ὀρμώμενα διὰ τὴν μεγάλην δ' ἀπόστασιν αἰεὶ ὀγκούμενα κύματα, ἀγρίως βρυχῶνται διὰ τοῦ βορρᾶ θωπεύοντα τὰς ἀμώδεις ἀκτὰς.

Μεταξὺ δὲ τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς παραλίας ὑπάρχει κλιτὺς πρὸς τὰ γθαμαλὰ κατάρρυτος καὶ πεφυτευμένη καὶ σποράδην οἰκίαι κατάλευκοι, ἐν αἷς οἱ γεωργοὶ θέρους καὶ χειμῶνος οἰκοῦσι· τὴν θέσιν δὲ ταύτην ὀνομάζουσι Πτελέαν.

Παραλλάστων δὲ ὀλίγον τὴν πορείαν καὶ πρὸς ἀπηλιώτου πνοᾶς προχωρῶν δεξιᾷ μὲν ἔχει πάντοτε ὑπωρείας, ἀριστερᾷ δὲ βλέπει ὄρος ἀκόρυφον καὶ κυλινδροειδὲς ἀπολήγον ἀποτόμως πρὸς βορρᾶν, Μοροέργον (Μόνορον) τὸ ὄνομα. Ὑπὸ τοὺς πρόποδας τούτου ὑπάρχει λέκάνη ἐπιμήκης ἐνυδρος καὶ καρποφόρος, ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ὑψώματος τῆς ὁποίας κεῖται ἐκ τῶν διαλελυμένων Μονῆ γυναικεία, «Παλαιοκαστριανή», οὕτως ὀνομασθεῖσα ἐκ τοῦ πλησίον αὐτῆς κειμένου Ἐνετικῆς φρουρίου, εἰς ἣν καταφεύγουσαι ἤδη αἰ ἐκ τῶν τοῦ βίου δριμυτήτων ἀποκαμοῦσαι καὶ παραμυθίαν εὐρίσκουσαι ἐν τῇ μονώσει καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ τῶν ἐγκοσμίων λησμονοῦσαι καὶ ὑπὸ γλυκερῶν ἐλπίδων μελλούσης ἀμοιβῆς τρέφονται.

Ἐντεῦθεν δὲ πρὸς μεσημβρίαν τρεπόμενος καὶ μι-

κράν ἀνωφέρειαν ἀναβάς ἐκπλήττεται ἀληθῶς βλέπων τὸ ἔλως νέον καὶ μαγευτικὸν θέαμα, ὅπερ δυσκόλως κάλαμος δύναται νὰ ὑποτυπώσῃ.

Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν ταύτην Ὀμβροδέκτου ἰστάμενός τις καὶ στρέφων τὸ βλέμμα ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι ἀπαρκτίου πνοῶν (διότι πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ ὀρίζοντος ἐπιπροσθοῦσι δεξιόθεν μὲν τὸ ὄρος Κουκουλοῦ, ἀριστερόθεν δὲ γήλοφος) βλέπει μέγα λεκανόπεδον διηρημένον εἰς σχεδὸν τι κανονικὰ σχήματα χωρίζοντα τὰς ἰδιοκτῆτους γαίας, σπορίμους καὶ ἀμπελοφύτους. Ἐντὸς δὲ τῆς ἀπεράντου ταύτης ἐκτάσεως «Ἐμμαοῦς» καλουμένης καὶ μετ' ἄλλων ἐπιπέδων συνεχομένης εἶναι ᾠκοδομημένα πολλὰ μὲν οἰκίαι σποράδην εἰς τοὺς πλουσιωτέρους τῶν πολιτῶν ἀνήκουσαι, χρήσιμοι εἰς θερινὴν κατοίκησιν, πλεῖσται δὲ ἀγροτῶν κατάλευκοι. Πρὸς τὴν παρέχουσαν δὲ τὴν τερπνὴν ταύτην θέσιν λεκάνην φαίνονται συνεχόμενα καὶ τμήματα θαλάσσης, τὸ τῶν Φωκῶν, τὸ τῆς Ἰκαρίας, καὶ πρὸς Μ. τὸ τῆς Πάρου καὶ Νάξου, ἀφανοῦς γινόμενου τοῦ ὄλου αὐτῆς δι' ὑψηλῶν γηλόφων κεχωρισμένων διὰ τοίχων εἰς κανονικὰ σχήματα, κτήσεις ἰδίας. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ὀμβροδέκτου τέλος πρὸς μεσημβρίαν βαδίζων ἀρικνεῖται εἰς τὴν Μοῆν, ἣτις καὶ ἄπωθεν εἶναι ὀρατὴ ἐκ τοῦ ὑψιτενοῦς αὐτῆς κωδωνοστασίου. Ἀπέχει δὲ τῆς πόλεως σταδίους ὀκτώ, δύο σχεδὸν ὥρας.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ «ΤΟΥΡΛΙΑΝΗΣ»,

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος, (1542), ὅτε τὸ Αἰγαῖον ἐλυμαίνετο πειρατεία βλάπτουσα μάλιστα τὰ τῶν Νήσων παράλια, δύο Ἱερομόναχοι, τῆς Ἀρχοντίσσης μὲν ἐπιλεγόμενοι, ἀφωσιωμένοι δὲ εἰς τὴν ἐν παραλίῳ τῆς Πάρου Ἱερὰν Μονὴν «Ἐκατονταφυλιανήν» ἀφέντες διὰ τοῦτο τὸ ἀσκητήριον αὐτῶν ἦλθον εἰς Μύκονον, εἰς μὴ συνεχεῖς ἐπιδρομὰς ὑποκειμένην. Περιελθόντες δὲ τὴν νῆσον εὔρον ὡς τόπον πρὸς τὸν ἑαυτῶν σκοπὸν κατάλληλον τὴν ἐν μέσῃ τῇ νήσῳ σχεδὸν κειμένην ὠραίαν ἐνυδρον καὶ γόνιμον λεκάνην, ἐν ἣ ἦτο ἀγρὸς περιέχων ναῖσκον, ἐνθα ἐμόναζε σεβαστὴ τις γραῖα Τούρλη ὀνομαζομένη, ἣτις παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν εἰρημένων Ἱερομονάχων, ἐξηγηθέντων αὐτῇ τὸν σκοπὸν αὐτῶν, παρεχώρησε τὸν ἀγρὸν, ἵνα ἀνεγείρωσιν ἐν αὐτῷ Μοναστήριον ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ ἐπιλέγηται τὸ ἴδρυμα διὰ τοῦ ἑαυτῆς ὀνόματος, καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἐπίκλησις «Τουρλιανή».

Οἱ Ἱερομόναχοι δὲ οὗτοι, ὧν τὰ ὀνόματα δυστυχῶς δὲν διέσωσεν ἡμῖν οὔτε παράδοσις, οὔτε ἔγγραφο, δαπανήσαντες τὰ ἑαυτῶν καὶ σῦναμα ἐπικαλεσάμενοι τὴν τῶν Μυκονίων συνδρομὴν ἠχοδόμησαν τὸν Ναὸν οὐχὶ εὐμεγέθη, ὅπως νῦν καθορᾶται κεκοσμημένος ὑπὸ ἔργων εὐσεβείας τεσσάρων σχεδὸν αἰῶνων, ἃ οἱ φιλόκαλοι καὶ φιλότιμοι Μυκόνιοι κατέβαλον, ἀλλὰ μικρὸν Ναὸν περιφκοδομημένον, ἔχοντα κελλίᾳ τινὰ διὰ τε τοὺς συνασκουμένους καὶ τοὺς τῆς Μονῆς ὑπηρέτας καὶ γεωργούς.

Πρὶν δ' ἢ συντελεσθῆ ὀλοκλήρως ἡ οἰκοδομή, ἐν ᾧ οἱ Ἱερομόναχοι μετὰ τῶν προεστώτων τῆς κοινότητος συνεσκέπτοντο περὶ εἰκόνας, εἰς ὄνομα τῆς ὁποίας ἔμελλε νὰ τιμᾶται ὁ ναὸς, (διότι ὁ προὔπαρχων ναῖσκος ἦτο «τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου»), καὶ ἄλλοι ἄλλην ἀπεφαίνοντο γνώμην, παραδόξως εὐρέθη ἐπιπλέουσα τῶν παραλίων τῆς νήσου ὠραία εὐμεγέθης ἀρχαιοτάτη εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, ἔργον τοῦ Ἱερωτάτου Λουκά, ὡς λέγεται, ἧς τὸ μῆκος εἶναι 0,45 τὸ δὲ πλάτος 0,60 τοῦ μέτρου. Ἐκ δὲ τῆς παλαιότητος καὶ τῆς ἐν τῇ θαλάσῃ μονῆς, εἰ καὶ ἐγένετο ἐξίτηλος, σφίζει ὅμως τὰς τῆς τέχνης τελειότητος καὶ ἐμπνέει σεβασμὸν πρὸς τε τοὺς ὄρωντας καὶ τοὺς εὐλαβῶς προσκυνοῦντας. Ταύτην λοιπὸν παραλαβόντες καὶ ἀναβιβάσαντες εἰς τὸν εἰρημένον ναὸν οἱ τε Ἱερομόναχοι, ὁ κληρὸς καὶ ἅπας ὁ εὐλαβῆς τῆς νήσου λαὸς ἐν ἐκκλησιαστικῇ παρατάξει καὶ πομπῇ ἀνεστύλωσαν ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐντεῦθεν ἐπεκράτησεν ἡ καὶ ἰὺν ἔτι ἐπικρατοῦσα συνήθεια νὰ καταβιβάζωσι τῇ πρώτῃ ἐβδομάδι τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς εἰς τὴν πόλιν τὴν εἰκόνα λιτανεύοντες, καὶ ὁμοιοτρόπως νὰ ἀναβιβάζωσιν αὐτὴν τῇ ἐβδομάδι τῶν ἀγίων Παθῶν. Διαρκούσης δὲ τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς ὁ λαὸς συντρέχει εἰς τὸν ναὸν, ἐν ᾧ ἡ εἰκὼν εἶναι ἐντεθρονισμένη, προσευχόμενος καὶ ἀγρυπνῶν.

Ἡ εὐλάβεια λοιπὸν τῶν κατοίκων πρὸς τὴν σεπτὴν ταύτην εἰκόνα, ἡ θεάρεστος πολιτεία τῶν κατὰ καιροὺς ἐν τῇ Μονῇ ἀσκουμένων, ἡ συναρωγὴ τῆς ἐκάστοτε τοπικῆς ἐξουσίας, ἡ περίθαλψις καὶ

γηροκόμησις τῶν εἰς αὐτὴν προσφευγόντων ἐνδεῶν καὶ ἀναπήρων, τοιαῦτα ἔργα ἐνεποιῶσιν αἰσθήματα τοῖς κατοικοῖς τοῦ τόπου, ὥστε καὶ οἱ ὑγιεῖς καὶ οἱ ἐν ἀσθενείαις περιπίπτοντες ἢ ἀποθνήσκοντες εὐκατάστατοι ἀφιέρουν μέρος τῶν ἑαυτῶν κτημάτων εἰς τὴν Μονήν, ἢ διότι ἀντιλαμβανομένη ἐδωρεῖτο τοῖς ἐπικαλουμένοις ὑγίαιαν καὶ σωτηρίαν ἐκ προφανοῦς κινδύνου, ἢ πρὸς μακαρισμὸν τῆς ψυχῆς αὐτῶν μετὰ θάνατον καλῶς ποιῶντες· διότι τις θεαρεστοτέρα ταύτης ἀπόφασις ἢ πράξις φιλανθρωποτέρα τοῦ ἀφιεροῦν ἀγροὺς καὶ εἴ τι ἄλλο ἐν ἰδρύμασιν, ὧν τὸ καθεστῶς σταθερῶς εἶνε ἐστὶν εὐποιίας, φιλοξενίας καὶ ἐπιδαφιλεύσεως πάντων τῶν μέσων, ὅσα ἀπαλλάττουσι τοὺς ἐνδεεῖς γέροντας ἢ ἀναπήρους ἀπόρους τῶν δυσχερειῶν πρὸς ἰδίαν συντήρησιν; ἀγροὺς, ἐκ τῶν προϊόντων τῶν ὁποίων ἔμελλον νὰ σιτῶνται οἱ εἰς τὰς τῆς τύχης δυσμενείας περιπίπτοντες καὶ ἀποτέλεσμα τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν ἐν τῷ βίῳ τὴν κακοδαιμονίαν ἔχοντες; Πόσον θαρραλέος τῷ ὄντι ἀπέργεται τις τῆς διαβατικῆς ταύτης διαμονῆς ἐν τῷ βίῳ, καὶ ὑπ' ὁποίων γλυκερῶν ἐλπίδων μελλούσης ἀμοιβῆς πληροῦται ὁ Χριστιανὸς ἐκεῖνος, ὅταν ἀποκοιμίζων πῶς τὸ τῆς φιλοστοργίας συναίσθημα καὶ τὴν ἐντεῦθεν τάσιν, ἵνα ἀφήσῃ ἀποθνήσκων πλείονα κληρονομίαν τοῖς τέκνοις ἢ τοῖς ὁμαίμοις, ἀφικνεῖται εἰς τὴν εὐαρεστοτάτην τῶν ἀνθρωπίνων ἀναμνήσεων ἢ συλλογισμῶν, ὅτι καὶ ζῶν ἐγένετο εὐεργέτης, καὶ ἀποθνήσκων καταλείπει ἀφορμὰς πρὸς μνήμην ἐπ' εὐποιᾶ;

Ἄφοῦ δὲ ἡ Μονὴ ὁπωσδήποτε συνετελέσθη καὶ

πολλοὶ μοναχοὶ ἀφωσιώθησαν ἐν αὐτῇ ἐντόπιοί τε καὶ μὴ, ἡ τοπικὴ ἐξουσία δὲν ἐπαύσατο ἐνεργοῦσα, ἕως οὗ ἔθετο αὐτὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἀσύδοτον καὶ ἐλευθέραν πάσης ὑποχρεώσεως, εἰ μὴ δύο λίτρας κηροῦ κατ' ἔτος εἰς σημεῖον ὑποταγῆς, ἐπιφυλαξαμένη καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπικυροῦν τὰς ἐκλογὰς τῶν ἡγουμένων, αἵτινες ἐγίνοντο ὑπὸ τε τῶν πατέρων τῆς Μονῆς καὶ δύο ἐπιτρόπων ἐντοπίων ἐκ τῶν προεστώτων, οἵτινες προσέτι ἦσαν ἐντεταλμένοι ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας νὰ διεκδικῶσι τὰ τῆς Μονῆς συμφέροντα καὶ ἐπιτηρῶσι τὰ τῆς διοικήσεως αὐτῆς· τὰ δὲ πρακτικὰ τῶν ἐκλογῶν ἐξήλεγγεν ὁ τε Πατριάρχης καὶ ἡ περὶ αὐτὸν Σύνοδος.

Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῶν εὐγενῶν καὶ ἐναρέτων τούτων Ἱερομονάχων, ἐξ Εὐρώπης τὸ γένος ἐλκόντων, μητρὸς μὲν Δουκίσσης, Ἀρχοντίσσης δὲ ἐν Πάρῳ μετονομασθείσης, οἱ πατέρες καὶ ἡ κοινότης ἐξέλεξαν ἡγούμενον Ἱερομόναχόν τινα Κρήτα, ὅστις παραιτηθεὶς τῆς ἡγουμενίας ἀπῆλθεν εἰς Ἅγιον Ὄρος. Τοῦτον διεδέξατο ἕτερος Ἱερομόναχος, τῆς Καλῆς ἐπιλεγόμενος, καὶ τοῦτον ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ τοῦτον ὁ ἐπιλεγόμενος Κολώνης. Τούτων δὲ πάντων ἀγνοεῖται ἢ τε ἐν τῇ ἡγουμενίᾳ διαμονή, τὸ ὄνομα καὶ αἱ πράξεις.

Ἐντεῦθεν ὅμως ἄρχεται τακτικῶς ἡ διαδοχὴ τῶν ἡγουμένων, ἡ αὐτῶν διαμονὴ καὶ τὰπραχθέντα παρ' ἐκάστου αὐτῶν εἰς τὴν τῆς Μονῆς βελτίωσιν, διότι τὰ τοιαῦτα ἰδρύματα δὲν τελειοποιοῦνται ταχέως καὶ διὰ μιᾶς, ὅταν μάλιστα οἱ πόροι δὲν εἶναι ἀποθεματικοί, ἀλλ' ἐξευρίσκονται κατὰ μικρόν.

Τὸ 1612 ἐξελέχθη ἡγούμενος Φιλόθεός τις, καὶ τοῦτον διεδέξατο ὁ Ἡσαίας Καλλιάρχης πενταετίαν διατελέσας ὡς τοιοῦτος· ἐπὶ τούτου ἡ Μονὴ ἐλεηλατήθη ὑπὸ βαρβάρων, οἵτινες διήρπασαν πάντα αὐτῆς τὰ κειμήλια, καὶ τὰ πολιτιμότερα τῶν κινητῶν πραγμάτων· τὴν αὐτὴν δὲ τύχην ἔλαβον καὶ πάντα τὰ εἰς τὴν Μονὴν ἀνήκοντα διοικητικὰ ἔγγραφα, καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἔλλειψις εἰδήσεων καὶ γεγονότων πρὸς τὸν σκοπὸν καταλλήλων. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ διαρπαγῇ ἐξηφανίσθησαν καὶ τὰ σιγγίλια τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς Μονῆς ὡς σταυροπηγιακῆς, ἡ κοινότης τῆς νήσου καὶ ὁ ἡγούμενος ἐξητήσαντο τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου, ὅπως ἀποστείλῃ ἀντίγραφον τῆς ἀναγνωρίσεως εἰς τὴν Μονήν. (1617)

Τὸν Ἡσαίαν Καλλιάρχην διεδέξατο ὁ Ἰγνάτιος Καλλιάρχης (1634)· οὗτος ἔχων ἀδελφὸν Παΐσιον καὶ ἀδελφὰς Ἀγαθαγγέλην καὶ Ἀθανασίαν μοναχάς, καὶ ἀνεψιούς ἐξ ἀδελφῆς διώκησε μετ' αὐτῶν τὴν Μονήν ἐπιμελῶς αὐξήσας τὴν περιουσίαν αὐτῆς δι' ἀγορᾶς νέων κτημάτων. Μεταξὺ ὅμως τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας ταύτης ὑπῆρχε καὶ πρεσβύτερός τις Ἰωάννης Καλλιάρχης, ὅστις ἀποθανόντος τοῦ Θείου αὐτοῦ Ἰγνατίου ἐπρόικισεν εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Γεώργιον Καλλιάρχην τὴν Μονήν καὶ πάντα τὰ αὐτῆς· οὗτος δραξάμενος καταλλήλου εὐκαιρίας καὶ βασισθεὶς ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Μονῇ ἐκδουλεύσεων καὶ βελτιώσεων, ἃς οἱ πρόγονοι καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ ἐποίησαν, προσεπιμαρτυροῦντων καὶ πολλῶν ἄλλων καὶ τοῦ πρώην Καισαρείας Προέδρου Σίφνου Γεδεῶνος, ὅτι ἡ Μονὴ

ἀνέκαθεν περιήλθεν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν, καὶ διάφορα ἄλλα μετελθόντες μέσα, ἐξαπατήσαντες τὸ Πατριαρχεῖον ἔφθασαν νὰ λάβωσιν ἔγγραφον παρ' αὐτοῦ, δι' οὗ οὔτοι ἀνεγνωρίζοντο κτήτορες, διοικηταὶ καὶ δεσπότες τῆς Μονῆς. Κατὰ τῆς ἀδίκου ὅμως ταύτης ιδιοποιήσεως καὶ κατοχῆς οἱ τε ἐπίτροποι καὶ ἡ κοινότης διαμαρτυρηθέντες εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν καὶ δραστηρίως ἐνεργήσαντες ἀπέδειξαν, ὅτι κακῶς ἔπραξαν οἱ εἰρημένοι Καλλιάρχαι οἰκειοποιηθέντες ξένα πράγματα. Τότε λοιπὸν ἐβεβαιώθη τὸ πατριαρχεῖον ἐκ τῆς εἰς αὐτὸ σταλείσης ἀναφορᾶς ὑπογεγραμμένης παρ' Ἱερέων καὶ λαϊκῶν, ὅτι ἀφ' ἑτοῦ περιήλθεν ἡ κατοχὴ τῆς Μονῆς καὶ ἡ κυριότης εἰς χεῖρας ιδιωτῶν δυνάμει τοῦ ἀπάτη χορηγηθέντος αὐτοῖς ἐγγράφου, οὗ μόνον ἀπώλεσε τὰς πρώην κοσμοῦσας τὸ ἴδρυμα τελειότητος, ἀλλ' ἤρξατο καὶ ἀποκλίνον τοῦτο εἰς τὸ ἀνετώτερον· ἐπειδὴ δὲ παρεκάλουν τὸ πατριαρχεῖον νὰ λάβῃ μέρος ἐνεργὸν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ νὰ ἄρῃ τὴν κατοχὴν τῆς Μονῆς, νὰ ἐπαναγάγῃ δὲ αὐτὴν εἰς τὴν προτέραν θέσιν, ἀποδεξάμενον ὡς δικαίαν καὶ εὐλογον τὴν τῶν ἀνενεχθέντων αἵτησιν, ἀπεφῆνατο συνοδικῶς ἅμα καὶ πατριαρχικῶς, ὅτι ἀκυροῖ μὲν τὸ προεκδοθὲν ἔγγραφον τὸ δοθὲν τῷ Ἱερεῖ Γεωργίῳ Καλλιάρχῃ, τὸ διαλαμβάνον περὶ τῶν εἰς αὐτὸν δῆθεν ἀνηκόντων κτητορικῶν δικαιωμάτων, ὡς ἀνίσχυρον καὶ οἶον ὑποκλαπέν, ἔγνω δ' ἵνα ἡ Μονὴ θεωρῆται καὶ αὐτὴς τῆς κοινότητος, ὡς ἐπὶ τῆς ἡγουμενίας τοῦ Ἱγνατίου Καλλιάρχου μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀντιποιεθέντος τὴν Μονὴν Ἱερέως Γεωργίου Καλλιάρχου. Ταῦτα δὲ ἐγένοντο ἡγουμένου Ἱγνατίου Δεσοῦδα, ἡ Ραγουζαίου

τὸ 1719. Τὸ δὲ 1727 ἐκλέγεται ἡγούμενος ὁ Διονύσιος Νάζος, ὅστις ἀνωκοδόμησε τὴν πρόσοψιν τῆς Μονῆς, ἐγκτίσας ἐπὶ τοῦ πυλῶνος εἰκόνα λαμπρὰν, ἣτις διακοσμεῖ τὴν ὄψιν αὐτῆς. Τὸ δὲ 1732 ἐκλέγεται ἡγούμενος ὁ Γεράσιμος Μαραγκὸς, ὅστις εἰς τὴν σταλεῖσαν ἀναφορὰν πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον τὴν διαφεύδουσαν τὰ ἐν τῇ προεσταλμένη περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ὡμολόγησεν ἐγγράφως, ὅτι παιδιόθεν ἔλαβεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ ἐν τῇ Μονῇ ὁ Ἡσαΐας Καλλιάρχης καὶ ὅτι ἐγίγνωσκε πάντας τοὺς ρηθέντας κυρίους καὶ κατόχους τῆς Μονῆς αὐξήσαντας δι' ἀγορῶν ἰδίων τὴν περιουσίαν αὐτῆς καὶ βελτιώσαντας τὴν ὑπάρχουσαν. Τούτου δ' ἔτι ζῶντος ἐκλέγεται ἡγούμενος ἕτερος Ἰγνάτιος Καλλιάρχης, υἱὸς Γεωργίου Καλλιάρχου (1733), ὅστις ἐστάλη εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τῆς κοινότητος πρὸς τοὺς ἐκεῖ ὁμογενεῖς, ὅπως ἐπικαλεσθῆ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς Μονῆς λαβὼν ὑπόσχεσιν, ὅτι θέλει ἐκλεχθῆ αὐτῆς ἡγούμενος ἐπανελθὼν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Τούτου δ' ἡγουμένου καὶ δαπανῶντος, συνδραμόντος προσέτι καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Βοεβόνδα, ἠργυρώθη ἡ καὶ νῦν ἔτι σωζομένη εἰκὼν τῆς Θεομήτορος ἐν τῷ δεξιῷ παρεκκλησίῳ ἐστυλωμένη, καὶ πολλαὶ ἄλλαι βελτιώσεις τῆς Μονῆς ἐγένοντο ἐκ τῶν συλλεγεῖσιν συνδρομῶν.

Τούτου δ' ἀποθανόντος (1737) ἐκλέγεται ἡγούμενος ὁ Ἰωσήφ Ἀβράμης, καὶ τούτου ἔτι ζῶντος ὁ Θεόδωσιος Σχορδίλης (1742) καὶ τούτου ἔτι ζῶντος ὁ ἀοίδιμος Ἰγνάτιος Μπάσουλας (1758)· καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτοῦ ἦν Νάζιος, Μυκονία δ' ἡ μήτηρ· διδαχθεὶς

δ' οὗτος τὰ γράμματα τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι Μυκόνῳ ἐχειροτονήθη Ἱερομόναχος ἐν τινι τῶν τῆς πόλεως ἱερῶν ναῶν, Ἀγίῳ Βλασίῳ. Ὁ ἐνάρετος οὗτος πατήρ μετ' οὐ πολὺ καταρραδιουργηθεὶς καὶ κατηγορηθεὶς ὡς ἀναμιγνυόμενος δῆθεν εἰς τὰ πολιτικὰ τῆς πατρίδος καὶ τὰς ἐντεῦθεν συνεπειάς φοβηθεὶς ἀπῆλθεν εἰς Κρήτην, ἐνθα διορισθεὶς ἐφημέριος ἔμεινεν ἐκεῖ ἐφ' ἰκανὸν χρόνον. Ἐγερθείσης δὲ ἐν Κρήτῃ ἐπαναστάσεως ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐπὶ Μυκονίου πλοίου ἐπιβιβασθεὶς φέρων μετ' ἑαυτοῦ καὶ δύο μεγάλας εἰκόνας, τὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου μετὰ τῆς τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου· αἱ εἰκόνες δ' αὗται περικοσμοῦσι μέχρι νῦν τὸν ναὸν τῆς Μονῆς. Κατὰ δὲ τὸν εἰς Μύκονον διάπλουν τὸ ἐφ' οὗ ἐπέβαινε πλοῖον ὁ ῥηθεὶς Ἰγνάτιος συλληφθὲν ὑπὸ πειρατῶν ἀπήχθη εἰς Μελίτην, ἔθεν οἱ ὁμογενεῖς λυτρώσαντες αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συμπλέοντας ἔπεμψαν ἕκαστον εἰς τὴν αὐτοῦ πατρίδα, τὸν δὲ Ἰγνάτιον κρατήσαντες ἐπὶ τινα χρόνον συνέστησαν ὕστερον εἰς τοὺς ἐν Φλωρεντία ὁμογενεῖς ὡς ἐφημέριον, ἐνθα καὶ διέμεινεν ἐπὶ πολὺ ἱεροουργῶν πειθαναγκασθεὶς ἅμα νὰ μνημονεύῃ ἐν ταῖς ἱεροτελεστίαις τοῦ ὀνόματος τοῦ Πάπα, διότι ἄλλως δὲν ἐπετρέπετο τοῖς ἐκεῖ ὁμογενέσι νὰ ἔχωσιν ἴδιον ἐφημέριον. Καὶ οἱ μὲν ὁμογενεῖς ὠφελοῦντο ὑπὸ τοῦ ἐναρέτου τούτου καὶ ἀφόγου Ἱερέως πνευματικῶς, οὗτος δὲ πάλιν ἀντωφελεῖτο ὑπ' αὐτῶν ὕλικῶς, ἀφοῦ μάλιστα αἱ προθέσεις καὶ τάσεις αὐτοῦ ἐγένοντο τοῖς πᾶσι γνωσταί, ἐπειδὴ ἔτεινεν οὐχὶ εἰς κορεσμόν τῆς συνήθους πλεονεξίας, ἥτις γίνεται τὸ κυριεῦον καὶ

πρωτεύον αἶσθημα τῶν ὑλικῶν ἀνθρώπων ἀμελουμένου ἢ ἀνυπαρκτοῦτος ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς ἐπαγγελίας, ὧν εἰσιν ἐν τῷ κόσμῳ κλητοί, ἀλλ' εἰς βελτίωσιν ἰδρύματος ἀληθῶς φιλανθρωπικοῦ, ὡς ἦτο καὶ εἶναι εἰσέτι ἡ Μονὴ αὕτη.

Εἰ δὲ καὶ ὁ Ἰγνατίος εἰργάζετο πρὸς τὸν θεάρεστον τοῦτον σκοπὸν, συνησθάνετο ὅμως πάντοτε λύπην ἐνδόμυχον ἐν τῇ καρδίᾳ, διότι παρὰ τοὺς κανόνας τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας ἐμνημόνευεν ἱερουργῶν Ἱεράρχου σχισματικοῦ, κεχωρισμένου καὶ ἀλλοτρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, Ἀπελθὼν δὲ τῆς Φλωρεντίας διηυθύνθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐνθα παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Συνόδου ὡμολόγησε συντετριμμένος ὅ,τι ἔπραττεν ἱερουργῶν ἐν Φλωρεντίᾳ· ὁ δὲ Πατριάρχης καὶ ἡ Σύνοδος συγχωρήσαντες αὐτῷ προέτρεψαν καὶ παρήνεσαν, ὅπως δαπανήσῃ εἰς ἀγαθοεργίας εἴ τι ἐκτίσατό ἐκ τῆς ἐκεῖ ὑπηρεσίας.

Ὁ ἐνάρετος λοιπὸν καὶ σώφρων οὗτος πατήρ ἀπαρεγκλίτως ἀκολουθήσας καὶ τὰς ὀρθὰς συμβουλὰς τῶν γεραρῶν ἀρχιερέων ἀπεφάσισεν ἐπανελθὼν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πατρίδα νὰ δαπανήσῃ ἐν οὐτῇ τὰ ἀποκτηθέντα πάντα διὰ πολλῶν πόνων χρήματα· ἐπανελθόντα δὲ ὑπεδέξατο ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ ὁ τότε ἀρχων τοῦ τόπου Δημήτριος Μαυρογένης, ὅστις ἦτο αὐτὸς οὗτος, ὅστις κατεδίωξεν αὐτὸν καὶ τρόπον τινὰ ἐξεδίωξεν ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Οὗτος μαθὼν καὶ βεβαιωθείς κατὰ τὴν μακρὰν τοῦ Ἰγνατίου ἀποδημίαν, ὅτι τὰ κατηγορημένα ἦσαν διαβολαὶ καὶ συκοφανταὶ κατ' ἐναρέτου κληρικοῦ, φιλοφρόνως ὑποδεξάμενος ἐν

τῷ πλουσίῳ αὐτοῦ οἴκῳ καὶ συγγνώμην ἐξαιτησάμενος παρ' αὐτοῦ ἐγένετο αὖθις φίλος. Ἐπειδὴ δὲ οἱ πατέρες τῆς Μονῆς πάντες ἦσαν γέροντες καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν αὐτῆς, ὁ ἤδη φίλος Μαυρογένης προέτεινε αὐτῷ νὰ δεχθῇ τὴν ἡγουμενίαν, ὅπερ καὶ παρεδέξατο ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ δοθῇ αὐτῷ ἄδεια νὰ ἀνακαινίσῃ ἢ ἀνοικοδομήσῃ ἐκ θεμελιῶν τὴν τε Μονὴν καὶ τὸν ἱερὸν Ναὸν ἰδίαις δαπάναις. Μετὰ ταῦτα δεξαμένης τῆς κοινότητος τὸν τεθέντα ὄρον καὶ ἅμα συναντιλαβομένης ἤρξατο τοῦ ἔργου καὶ ἐπεραιώσεν αὐτὸ περὶ τὸ 1767, καὶ οὕτω ἡ Μονὴ συνετελέσθη ὡς ἤδη ὑπάρχει. Ἀλλ' ὁ ἤδη μεγαλοπρεπῆς καὶ ἠὺτρεπισμένος ναὸς ἔμενε τότε ἐσωτερικῶς ἀκαλλώπιστος καὶ πολλὰς ἐλλείψεις ἔχων, ἐξαντληθέντων τῶν πόρων εἰς τὴν εὐμεγεθῆ οἰκοδομήν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἐνεργητικὸς καὶ πολυπράγμων οὗτος ἀνὴρ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀσχολούμενος εἰς ἐξεύρεσιν ἐτι πόρων καὶ μέσων πρὸς τελειοποίησιν τοῦ ὀγκώδους ἔργου, ἀπεφάσισε τέλος νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν. Ζητήσας δὲ παρ' αὐτῆς συστατικὰ πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους Χριστιανούς περιῆλθεν οὕτως ἐφωτισμένος διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης ἀποτελεσματικῶς. Ἐπανελθὼν δὲ μεθ' ἱκανῆς χρημάτων ποσότητος καὶ ὕλικου πρὸς ἐργασίαν καταλλήλου καὶ μετὰ γλυπτῶν ἐκ τῶν ἀρίστων τῆς Εὐρώπης ἐκαλλιτέχνησε τὸ ἤδη ὑπάρχον εἰκονοστάσιον (Τέμπλον) μετὰ πολλῆς κομψότητος ὁμοίως καὶ τὸν ἱερὸν ἄμβωνα, τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον, τὸν ἱερὸν θόλον (Κουβούκλιον), τὸν ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης γλυπτὸν ἐπὶ τεσσάρων τορευτῶν στύλων ἐστηριγμένον, χρυσῷ δὲ καὶ ποικίλοις χρώ-

μασιν ἐξησκημένον ὁμοίως ἐντέχνως κατεσκεύασε καὶ τὰ στασεῖδια τοῦ καθολικοῦ καὶ τινας θρονίσκους καὶ ἅπαντα τὸν ναὸν κατεστίλβωσε καὶ διὰ ζωγραφιῶν κατεκόσμησεν. Ὁ δὲ ναὸς ὠκοδομημένος ἐν μέσῳ τῶν κελλίων τῆς Μονῆς ἔχει μῆκος μὲν 20 Β. μέτρων, πλάτος δὲ 13, τρισυπόστατος δὲ ὢν στηρίζεται ἐπὶ ὀκτώ μαρμαρίνων στύλων, ἐξ ὧν ἐξ μὲν εἰσὶν ἐν τῷ καθολικῷ, τρεῖς ἐκατέρωθεν, δύο δὲ ἐντὸς τοῦ θυσιαστηρίου, ἐφ' ὧν ὁ θόλος καὶ ἡ κόγχη. Εἰσέρχεται δὲ τις διὰ τριῶν θυρῶν, ἐξ ὧν ἡ μεγάλη ἐν μέσῳ παράθυρα δὲ ἔχει ὀκτώ, τέσσαρα ἐφ' ἐκάστης τῶν πλευρῶν, ἄνω δὲ τῶν θυρῶν ἀνά ἐν παράθυρον, καὶ ἄνω τῆς μεγάλης θύρας καὶ τοῦ παραθύρου ὑπάρχει τόξον, ἐφ' οὗ εἶναι ὠκοδομημένον ἀτελῶς παλαιὸν κωδωνοστάσιον. Ὁ θόλος ἔχει τέσσαρα ἐπιμήκη παράθυρα, ἅπερ μετὰ τῶν θόλων τῶν παρεκκλησίων ἀποτελοῦσι σταυρικὸν σχῆμα· ἐπὶ δὲ τῆς μεγάλης θύρας εἰσὶν ἐπιγεγραμμένα ταῦτα·

« Ἀνηγέρθη ὁ θεῖος καὶ ἱερὸς Ναὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Τουρλιανῆς διὰ συνδρομῆς τοῦ Πανοσιωτάτου καθηγουμένου Κυρίου Κυρίου Μπάσολα, » καὶ τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν τῆς Νήσου Μυκόνου, » καὶ ἡ χάρις αὐτῆς ἅς μᾶς βοηθῆ ».

Ἀπὸ τῆς προσόψεως δὲ τοῦ ναοῦ μέχρι τῆς πρὸς δυσμὰς μεγάλης εἰσόδου εἰς τὴν Μονὴν ὑπάρχει αὐλὴ λευκοῖς μαρμάροις ἐστρωμένη· πᾶσα δὲ ἡ Μονὴ ἐν πλαισίῳ σχήματι ὠκοδομημένη ἔχει μῆκος μὲν 47, πλάτος δὲ 31 Β. μέτρων.

Εἰσερχόμενος δὲ τις εἰς τὴν Μονὴν διὰ τῆς μεγάλης θύρας ἔχει ἀριστερᾶ μὲν κρήνην ἐκ λευκοῦ μαρ-

μάρου στηριζομένην ἐπὶ δύο ἐπίσης μαρμαρίνων
στύλων μετὰ κιονοκράνων, ἐκ δὲ τοῦ ἐν μέσῳ κρου-
νοῦ ἐκρέει γλυκὺ καὶ καθαρὸν ὕδωρ, ὅπερ διοχετεύε-
ται ὑπογείως καὶ ἐνιαχοῦ ἐπιφανῶς ἐκ πολὺ ἀπέχον-
τος ὄρους «Κουκουλοῦ». Ἐκ δεξιῶν δὲ ἄρχονται τὰ
ἰσόγεια κελλία εἴκοσι καὶ ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν κατὰ πᾶ-
σαν τὴν τῆς Μονῆς περιφέρειαν μέχρι τῆς πρὸς ἀρι-
στερὰν ἄκρας, ὅπου ἠρῆθεισα κρήνη.

Ἐκ τούτων δὲ τὰ μὲν ἑπτὰ χρησιμεύουσιν ὡς
ἀποθῆκαι τῆς Μονῆς, μαγειρεῖον καὶ ἐστιατόριον
τῶν ὑπηρετῶν καὶ γεωργῶν τῆς Μονῆς, τὰ δὲ λοιπὰ
διὰ τοὺς γέροντας ἐντοπίους καὶ ξένους· ἐπὶ δὲ τούτων
εἰσὶν ὠκοδομημένα κελλία ἀνώγαια εἴκοσι καὶ δύο,
εἰς ἃ ἀναβαίνει τις διὰ δύο λιθίνων κλιμάκων καὶ εἰ-
σέρχεται ἀμέσως ἐκ τῆς αὐτῆς ἰσοπέδου αὐλῆς ἐστη-
ριγμένης ἐπὶ λιθίνων τόξων. Ἐν τοῖς κελλίοις τού-
τοις ἀσκοῦνται οἱ τῆς Μονῆς πατέρες· τὰ δὲ μᾶλλον
εὐάερα καὶ εὐρύχωρα εἶναι ὠρισμένα εἰς ὑποδοχὴν
τῶν προσκυνητῶν ἐν οἰαδῆποτε ὥρα ἤθελον ἔλθει.
ἀριστερὰ δὲ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὴν Μονὴν ὑπάρχει
κλιμαξ μαρμαρίνη, δι' ἧς ἀναβαίνων τις εἰς ἐξώστην
εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἡγουμενείου, πρὸς
δυσμᾶς τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι δύο πρὸς ὕπνον δωμά-
τια. Ἐν αὐτῇ ὑποδέχεται ὁ ἡγούμενος τοὺς προσκυ-
νητὰς τῆς ἐπισήμου τάξεως. Εἶναι δὲ ἐσκευασμένη
σεμνῶς ἅμα καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐξ ἀφιερωμάτων εὐ-
καταστάτων Μυκονίων· ἐν αὐτῇ ἤρτηνται εἰκόνες
ἀρχιερέων, ἡγουμένων τινῶν καὶ πολλῶν ἄλλων συμ-
πολιτῶν καὶ ξένων διὰ γενναίων δωρεῶν εὐεργετη-
σάντων τὴν Μονήν.

Πρὸς ἀνατολὰς δὲ τοῦ ἡγουμενείου εἶναι τὸ σκευοφυλακεῖον, ἐν ᾧ εἰσιν ἡσφαλισμένα τὰ ἱερά σκεύη, τὰ ἱερά ἄμφια, ἡ βιβλιοθήκη τῆς Μονῆς, τὰ ἔγγραφα καὶ τὸ γραφεῖον αὐτῆς. Ταῦτα πάντα ἐγένοντο δαπάναις τοῦ ἀοιδίου Ἰγνατίου Μπάτουλα.

Ἐκ πάντων δὲ τούτων καθορᾷ τις, ὅτι εἰς μόνος ἄνθρωπος ἀνωκοδόμησε τὴν τέως ἀτελεστάτην Μονὴν, πράξας ὅ,τι ἀπὸ τῆς πρώτης θεμελιώσεως οὐκ ἔπραξαν τοσοῦτοι διελθόντες ἐν αὐτῇ τὸν βίον καὶ ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ ἡγουμενία μείναντες, διότι διεβίωσεν οὐχὶ ἀπραγμόνως. Πόσον τῶ ὄντι χαίρει τις ἀφηγούμενος ἢ ἀναγινώσκων τὰς πράξεις τοιούτων μοναστῶν, οἵτινες ἀρνούμενοι ἑαυτοῦς, καὶ ἐν ὑστέρω τιθέμενοι τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν, ὡς ἡ φύσις ἐπιβάλλει παντὶ θνητῶ, σπεύδουσιν ἀδιαλείπτως εἰς ἔργα κοινωφελῆ, ἐν οἷς οἱ ἀπὸ τῆς τύχης ἐγκαταλελειμμένοι, καὶ ὑπὸ τῆς δυστυχίας σπαρασσόμενοι εὐρίσκουσιν ἄμεσον ἀντίληψιν, παραμυθίαν καὶ περίθαλψιν ἐν γήρατι μάλιστα, πόσον ἀληθῶς ἔλκει τὴν προσοχὴν καὶ κινεῖ πρὸς μίμησιν ὁ βίος τοιούτων πατέρων, οἵτινες ὀλιγώρως φερόμενοι πρὸς τὰ ἑαυτῶν ὡς πρόγραμμα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἑαυτῶν βίου ἔχουσι τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην καὶ οὕτως παρέχουσιν ἑαυτοῖς μὲν ἠθικὴν εὐφροσύνην, ἐν ᾧσφ πράττουσι ταῦτα, καταλείπουσι δὲ μνήμην ἀθάνατον μετὰ θάνατον; Καὶ ἐξ αἰσθήσεως δὲ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισθείσης οἱ τοιοῦτοι ἀγάλλονται αἰεὶ τοῦ γηίνου σκήνου ὀλιγωρήσαντες καὶ, περὶ τὰς ψυχικὰς τέρψεις ἐσπευσμένως ἀσχοληθέντες.

Ἴνα δὲ τις κάλλιον μάθῃ τὴν διαρκῆ καὶ σύντο-

νον προθυμίαν τοῦ ἀγαθοῦ τούτου πατρός πρὸς καλ-
λωπισμὸν καὶ εὐπρέπειαν τοῦ εὐκτηρίου τούτου αἴ-
κου, ἔστω γνωστὸν, ὅτι τοσοῦτον ἐφλέγετο ποθῶν
τὴν Μονὴν τελειότερον ἡυτρεπισμένην, ὥστε μετα-
βάς ἐν γήρατι βαθυτάτῳ εἰς τὴν γενέτειραν Νάξον
καὶ ἐκποιήσας πάντα τὰ εἰς αὐτὸν περιελθόντα πα-
τρόθεν καὶ μητρόθεν κτήματα, καὶ δὴ καὶ τὰ ποιμνία,
ἐδαπάνησε πάνθ' ὅσα ἔλαβεν ἐκ τούτων εἰς τε ἀργύ-
ρωσιν τῶν εἰκόνων τῆς Μονῆς, εἰς κοσμήματα αὐ-
τῶν ἐκ λίθων τιμίων καὶ εἰς χρυσᾶ στέμματα· παρὰ
δὲ τὴν Μονὴν ᾠκοδόμησεν ἀνεμόμυλον καὶ ἐν τῇ
πόλει οἰκίαν εὐρύχωρον ἔτι καὶ νῦν σφζομένην, ἀνο-
ρύζας ἐντὸς τῆς αὐλῆς φρέαρ, ἵνα οἱ ἐκάστοτε κατερ-
χόμενοι εἰς τὴν πόλιν πατέρες δι' ὑποθέσεις τῆς Μο-
νῆς ἀναπαύωνται ἐν αὐτῇ καὶ πρὸς ὄραν ἀποτιθῶσι
τὴν διὰ τὴν Μονὴν προμῆθειαν· ὅθεν καὶ μέχρι σή-
μερον καλεῖται «Πηγάδιον τοῦ ἡγουμένου». Προσέτι
δύο ἐκ τῶν ἀγρῶν τῆς Μονῆς μετεποίησεν εἰς κήπους
μεγάλους ὀρύζας ἐν αὐτοῖς φρέατα καὶ φυτεύσας
διάφορα δένδρα, ἅπερ σήμερον θάλλοντα καὶ τὴν νά-
πην κοσμοῦσιν, ἐν ἧ ἡ Μονή, καὶ καρποὺς φέρουσι.
Προσέτι οὗτος προσήρμωσεν εἰκόνας ἐν τοῖς κενοῖς
τοῦ εἰκονοστασίου, τεχνήματα ἀριστοτεχνῶν, ὧν ἡρ-
γύρωσε τὰς ἐπισημοτέρας. Τέλος τοιοῦτον ἀπειργά-
σατο τὸν ναὸν τοῦτον ὁ ἔνθους οὗτος καὶ ἀρνησίκοςμος
Ἱερομόναχος, ὥστε εἶναι ἀδύνατον εἰσερχόμενός τις
εἰς αὐτὸν νὰ μὴ ἐκστῇ καὶ ἐκπλαγῇ, καθορῶν ὅτι ἐν
αὐτῷ ἡ θεότης ἐπιβάλλει σεβασμὸν καὶ συναίσθησιν
πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων,
καὶ ἐξερχόμενος νὰ μὴ ὑποχρεωθῇ νὰ συντελέσῃ τὸ

καθ' ἑαυτὸν ἢ εἰς τὴν διακόσμησιν ἢ εἰς τὴν τῆς περιουσίας αὐτῆς αὔξησιν, ἣτις διατρέφει τοὺς ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου ναυαγούς· ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀληθῶς μακαρίου τούτου ἡ κοινότης τῆς Μυκόνου δι' ἐπιστήμου αὐτῆς ἐγγράφου ἀφιέρωσε τῇ Μονῇ τὸ πρὸς ἀνατολὰς τῆς νήσου κείμενον νησίδριον «Τραγονήσιον», χρήσιμον εἰς νομὴν τῶν ποιμνίων τῆς Μονῆς».

Τούτου ἡγουμένου ἐγένοντο τὰ πλείονα τῶν ἀφιερωμάτων· διότι βλέποντες οἱ χριστιανοὶ ὁπόσας μὲν περιποιήσεις ἐλάμβανον οἱ ἐν αὐτῇ ἐγκαταβιούντες ἐνδεεῖς, ὁπόσας δὲ φιλοφροσύνης οἱ εἰς αὐτὴν τυχαίως προσερχόμενοι, ἀδιαλείπτως ἀφιέρουν. Μεταξὺ τῶν μεγάλων ἀφιερωτῶν ἀριθμεῖται καὶ ὁ εὐπατριδῆς Βάος, ὅστις ζηλωτῆς καὶ μιμητῆς τοῦ ἀγνοῦ καὶ ἀσπίλου βίου, ἐν οὗτοι ἐβίουν, γενόμενος, ἐγκαταλιπὼν τὸν βίον καὶ τὰς ἀπατηλάς καὶ ἡδείας αὐτοῦ ριπὰς, ἀφιέρωσας αὐτῇ τὰ καλλίτερα τῶν ἑαυτοῦ κτημάτων ἐζήσῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς ἐν αὐτῇ μετονομασθεὶς Καλλίνικος· ἐπίσης ἐν τοῖς μεγάλοις ἀφιερωτάτῃς συγκαταλέγονται καὶ οἱ Δημήτριος Μαυρογένης, Ζαννῆς καὶ λοιποὶ Δεσοῦδαι, ὡς φαίνεται ἐν τοῖς Κώδιξι τῆς Μονῆς.

Ὁ δὲ αἰδιδιμος ἐπίσκοπος Λητίσης Ἄνθιμος ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Μονὴν τὴν πλησίον αὐτῆς κειμένην οἰκίαν, «Δεσποτικά» ἐντεῦθεν καλουμένην περίξ ἔχουσαν κῆπον καὶ ἀγρὸν, ὡς καὶ τὰς ἀρχιερατικὰς αὐτοῦ στολάς· ὁμοίως καὶ ὁ ἐπίσκοπος Οὐζήτης Ἄνθιμος. Ὁ δὲ σεβαστὸς, φιλόπτωχος καὶ ἐνάρετος Δανιὴλ, καὶ ὁ προκάτοχος αὐτοῦ Κυκλάδων Ἄνθιμος ὁ Κο-

μνηνός, τῶν αὐτῶν συναισθημάτων ἐμφορούμενοι ἀφῆ-
καν ἀποθνήσκοντες ἀρχιερατικὰς στολὰς τῇ Μονῇ, ποι-
μαντορικὰς βράβδους διαφόρων εἰδῶν πεποικιλμένας
καὶ μίτρας χρυσοκεντήτους.

Ἐνταῦθα δὲ γενόμενοι καὶ ἀφορμὴν δικαίαν λαμ-
βάνοντες ἐκ τῶν ἀφιερωμάτων τοῦ πολυμαθοῦς ἐπι-
σκόπου Κυκλάδων Ἀνθίμου τοῦ Κομνηνοῦ πρὸς τὴν
Μονήν, γινώσκοντες δ' ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς πρακτικὰς
ἀρετὰς αὐτοῦ, δὲν δυνάμεθα νὰ παραδράμωμεν τὰ
κατὰ τὸν βίον αὐτοῦ.

Ὁ σεβαστὸς καὶ σεβάσμιος οὗτος Ἱεράρχης, ἐξ
Ἡλιουπόλεως, ἀφείς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ὄραμῶν
εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπαναστάσαν ἠγωνίσαστο τὸν ὑπὲρ
αὐτῆς ἀγῶνα δαπανῶν, ἀγορεύων δημοσίᾳ καὶ πάντα
τὰ ἑαυτοῦ πωλήσας φλεγόμενος νὰ ἴδῃ τὴν μητέρα
τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν σφῶτων ἐλευθέραν. Μετὰ δὲ
τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων ἐπί-
σκοπος Κυκλάδων γενόμενος ἐποίμανε τὸν ἐμπορικὸν
καὶ φιλότεχνον τῆς Σύρου λαὸν ὡς καὶ τὸν τῆς Τή-
νου καὶ Μυκόνου ἐπωφελῶς μέχρι τοῦ 1841· ὁ βίος
αὐτοῦ ἦτο κόσμιος ἅμα καὶ μεγαλοπρέπης, ὅ,τι δὲ
ἐκ τυχηρῶν ἐλάμβανεν, ἔδαπάνᾳ ἀγογγύστως εἰς πε-
ρίθαλψιν πτωχῶν, καὶ ἀποκατάστασιν κορῶν, ὄρφανῶν
καὶ εἰς ἀγαθοεργίας· ὁ βίος αὐτοῦ μέχρι γήρως ἦτο
σειρὰ μελέτης ἐκκλησιαστικῆς, ἐξ ἧς τσαούτην ἐκτῆ-
σατο δεινότητα εἰς τὸ λέγειν καὶ λαλεῖν ἀπ' ἄμβω-
νος, ὥστε ὁ εὐλαβῆς τῆς Ἐρμουπόλεως λαὸς, ὅστις
τότε ἔθαλλεν ἐμπορικῶς, ὅσον νῦν βιομηχανικῶς,
ἔσπευδε καθ' ἐκάστην ἑορτὴν τῶν νηστειῶν, ἵνα ὠφε-
ληθῇ ψυχικῶς τε καὶ ἡθικῶς, μεταρσιούμενος εἰς θείας

σφαίρας διὰ τοῦ Θείου ἄσματος καὶ ἀκροώμενος τοῦ ἠθικολόγου τούτου ἐκκλησιαστικοῦ ῥήτορος· πάντα δὲ ταῦτα τὰ δωρήθέντα ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων τούτων εἰσὶν ἀναγεγραμμένα ἐν τοῖς κώδιξι τῆς Μονῆς.

Ἄλλὰ πῶς νὰ παρέλθωμεν ἀνευ θλίψεως τὴν μνήμην τῆς εὐήχου πνευματικῆς σάλπιγγος, τοῦ αἰοδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξάνδρου, τοῦ μεγάλου τούτου καὶ πρώτου ἐν τῷ ἰδίῳ κύκλῳ ἀνδρός, τοῦ δεινοῦ καὶ θαυμαστοῦ ἐπιστήμονος καὶ περιφανοῦς τῆς ἑλληνικῆς Ἱεραρχίας σεμνώματος; Τὸ βραχὺ διάστημα τῆς Ἱεραρχίας αὐτοῦ βεβαίως δὲν ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἡμετέραν Μονὴν ὑλικά βοηθήματα, οὐχ ἦττον καὶ τὰ ἀρχιερατικά ἄμφια καὶ σκεύη, ὅσα παρὰ τῆς Μονῆς προσωρινῶς ἔλαβεν, ἀπέδωκεν ἐγκαίρως καὶ προσηκόντως ἐπισκευασμένα καὶ ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς μορφώσεως τῶν κατοίκων τῆς νήσου ἡμῶν ἀνευδρότως εἰργάσθη, καὶ ὑπὲρ τῆς τακτοποιήσεως τῆς ἡμετέρας Μονῆς ἱκανῶς ἐμόχθητεν. Ἄν δὲ μὴ προὔλαμβανεν ὁ θάνατος νὰ ἐπενέγκῃ αὐτῷ τὴν ἐκ τῆς γῆς μετάστασιν, βεβαίως πλείστας ὄσας ἠθικάς καὶ ὑλικάς ὠφελείας ἐμελλε νὰ προσπορίσῃ αὐτῇ. Οἱ πατέρες ἐν τούτοις τῆς Μονῆς τῶν τριῶν τούτων αἰοδίμων ἱεραρχῶν τὰ ὀνόματα ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῦ ναοῦ βιβλίοις ἀναγράφαντες οὐ παύονται μνημονεύοντες τῶν ὀνομάτων καὶ δεόμενοι ὑπὲρ τῆς μακαρίας μνήμης καὶ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῶν.

Παραλιπόντες ἀνωτέρω ὑποσυνάπτομεν ἤδη, ὅτι ὁ ἀληθὴς τύπος τῆς ἀρετῆς καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐφαρμόσας τὰς τῆς καρδίας ὑπαγορεύσεις Ἰγνάτιος Μπάτσουλας, εἶχε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡγουμε-

νίας αὐτοῦ καὶ τὴν ἐξῆς πρακτικὴν τακτικὴν :

Κατὰ πᾶσαν ἐπίσημον ἑορτὴν διένεμεν ἐπαρκῶς πρὸς πάσας τὰς πενομένας οἰκογενείας τῆς πόλεως πάντα τὰ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἐπιτήδεια, ἵνα μὴ μεταξὺ ἑορταζόντων μένωσιν αὐταὶ ἐστερημένοι τῶν χρειωδῶν. Εἶθε ὁ σοφὸς δημιουργὸς καὶ πλάστης τοῦ ἀνθρώπου νὰ εὐδοκῇ, ἵνα ἐκάστοτε πέμπη εἰς τε τὰς κοινωνικὰς τάξεις καὶ τὰ ἱερά κατασκευώματα πολλοὺς τοιούτους, ὅπως δεικνύηται ἐναργέστερον καὶ ἔτι ἐκτενέστερον ἢ συμμετοχὴ τῶν ἀνθρώπων τῶν θείων τελειότητων. Εἶθε τὸ μαῦρον σάβανον, τὸ βᾶσαν, ὅπερ οἰκεία θελήσει ἐνδύονται πολλοὶ καὶ ὁμολογοῦσιν, ὅτι ἀρνοῦνται τὸν πλάνον βίον καὶ ὅτι γίνονται ἀποκόσμιοι, εἶθε νὰ ἀνέπλασε τούτους ἠθικῶς κατὰ τὴν χάριν, ἣν ἐδέξαντο, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν, ἣν ὑπέσχοντο.

Τοῦ ἀειμνήστου τούτου πατρὸς παραιτηθέντος τῆς ἡγουμενίας διὰ γῆρας, διάδοχος ἐγένετο (1792) ὁ αἰόδιμος Μεθόδιος Κοντὸς χρηστὸς τὰ ἤθη καὶ ἀντάξιος τοῦ προκατόχου αὐτοῦ. Οὗτος τὴν κεχαραγμένην ὑπὸ τοῦ Ἰγνατίου βαδίσας ὁδὸν καὶ σεβαστὸς διὰ βίου σεμνότητα παρὰ πᾶσι καταστάς ἀνήγειρε μεγαλοπρεπῆς καὶ πολυδάπανον κωδωνοστάσιον ἐκ μαρμάρου λευκοῦ ἔχοντος κατὰ τὴν βᾶσιν διάφορα φιλανθρωπίας καὶ φιλοξενίας σύμβολα δεικνύοντα τῷ εἰσερχομένῳ ξένῳ, ὅτι προχείρως εὐρίσκει ἄρτον, μαγεῖρευμα, οἶνον καὶ τυρόν. Τούτου ἡγουμένου ἀφιερώθησαν τῇ Μονῇ παρὰ τε Μυκονίων καὶ ἄλλοδαπῶν ἠργυρωμένα Εὐαγγέλια μετὰ λίθων τιμίων, ἅγια δισκοπότηρα καὶ ἄρτοφόριον ἀργυροῦν πεποικιλμένον λίθοις πολυτίμοις καὶ ἄλλα ταιαῦτα καὶ τὸ πάντων πολυτιμότερον, ἐπιτάφιος θρῆ-

νος χρυσοκέντητος, βυζαντινῆς κατασκευῆς, ὅστις ὀρώμενος ἐμποιεῖ ἀντίθετα συναισθήματα, καθηδύνει ἅμα καὶ συγκινεῖ· οὗτος μετεποίησε πολλοὺς σχεδὸν χέρσους ἀγροὺς εἰς ἀμπελώνας πρὸς αὐξήσιν τῶν εἰσοδημάτων τῆς Μονῆς, καὶ διὰ τοῦ χρηστοῦ αὐτοῦ τρόπου καὶ τῆς ἰδιαζούσης συμπεριφορᾶς ἡ Μονὴ προσεκτῆσατο πάμπολλα.

· Εἰ καὶ ἡ Μονὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶχε πολλὴν κτηματικὴν περιουσίαν, δὲν ἐξήρκει ὅμως τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα εἰς διατροφήν καὶ ἱματισμὸν τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων καὶ λοιπῶν· διὰ τοῦτο οἱ φιλότιμοι καὶ φιλόανθρωποι Μυκόνιοι πλοίαρχοι ἀπεβίβαζον ἐκάστοτε ἐκ τῶν ἑαυτῶν πλοίων σίτον, ἐδώδιμα καὶ χρήματα οἷονεὶ μέτοχον ἔχοντες αὐτὴν εἰς τὰ ἑαυτῶν πλοῖα. Ἐπὶ τούτου ἡ Μονὴ ἠδύνατο νὰ τρέφῃ πολλὰ μεγάλα ζῶα, ἐπειδὴ εἶχον γαίης βοσκησίμους τὰ περὶ αὐτὴν ἀκρωτήρια· ἀλλὰ τὰς κατὰ καιροὺς πολιτικὰς ἀνωμαλίας λαμβάνοντες ἀφορμὴν πολλοὶ τῶν χωρικῶν ἐξ ἀκαταλογίστου ἀγροικίας ἐσφετερίζοντο πολλὰ τῶν τοιούτων ποιοῦντες αὐτὰ κτήσεις ἰδίας. Ἐκτοτε ἡ Μονὴ ἐστερήθη τῶν ἐκ τῆς κτηνοτροφίας εἰσοδημάτων, πολλὰ δὲ τούτων καὶ ἐξεποιήθησαν νομίμως περιελθούσης τῆς Μονῆς εἰς μεγίστας ἀνάγκας. Ἄλλὰ ταῦτα μνημονεύονται καὶ δικαιολογοῦνται ἐν τοῖς Κώδιξιν. Οὗτος ἠκοδόμησε τὴν μεγάλην τῆς ὑποδογῆς αἴθουσαν, νεώριον διὰ τὰ πλοῖα τῆς Μονῆς καὶ πολλὰ κτήματα ἐβελτίωσε καὶ εἰς ἀγορὰς πολλῶν τοιούτων προέβη.

Ἐπὶ τούτου συνέβη καὶ τραγικὴ τις σκηνή, τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ παραλίπωμεν. Τὸ 1809 πλοῖον

Ἰθωμανικὸν ἐκ Καρυστίας προσωρμίσθη εἰς τὰ μεσημβρινὰ τῆς νήσου παράλια κατὰ τὴν θέσιν «Τσαγγάρη» καλουμένην, ὥραν μίαν τῆς Μονῆς ἀπέχουσαν καὶ ἀπεβίβασε Τούρκους πρὸς λεηλασίαν. Εὐρεθέντος δὲ ἐκεῖ τοῦ ποιμνίου τῆς Μονῆς οἱ ἐξεληθόντες τοῦ πλοίου ἔνοπλοι, ὅπως ἀδεῶς καὶ ἡσύχως πράττωσι τὰ ἑαυτῶν, δέσαντες καὶ μαστιγώσαντες ἀντιστάντας τοὺς ποιμένας ἐβασάνιζον αὐτοὺς μὴ διδόντες αὐτοῖς τροφήν οὔτε ὕδωρ. Μαθόντες δὲ ταῦτα παρά τινος χωρικοῦ ὅ τε ἡγούμενος καὶ οἱ ἐκεῖ παρατυχόντες προεστῶτες τῆς πόλεως Λεονάρδος Βαλέτας καὶ Σταμάτιος Γιαννακόπουλος πέμψαντες δύο ἄνδρας τὸν Νικόλαον Βαρώνην καὶ Γεώργιον Ἀποστόλην ἐκάλουν δι' αὐτῶν τοὺς ὀθωμανοὺς εἰς τὴν Μονήν, ὅπως προτρέψωσιν αὐτοὺς νὰ παύσωσι τὴν λεηλασίαν καὶ νὰ λύσωσι τοὺς δεσμώτας ποιμένας. Ἐνόπλοι λοιπὸν οἱ ὀθωμανοὶ παρακολουθοῦντες τοὺς ἀποσταλέντας ὠδηγήθησαν εἰς τὴν Μονήν ἐπιβεωρήσαντες τὰ ἑαυτῶν ὅπλα ὀλίγον πρὶν ἢ εἰς ταύτην εἰσέλθωσιν. Καὶ ὁ μὲν ἀρχηγὸς τῆς ληστρικῆς ταύτης συμμορίας ἀνάβας μεθ' ἑνὸς ἀκολούθου ὑπηρέτου εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἶθουσαν τοῦ ἡγουμενείου, ἔνθα ἦσαν καθήμενοι οἱ τε προεστῶτες καὶ οἱ πατέρες τῆς Μονῆς, οἱ δὲ λοιποὶ συμμοριῖται ἔμειναν ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ὑπὸ τὴν Αἶθουσαν. Ἐνῶ δὲ ἠρώτων αὐτὸν τίς ὁ σκοπὸς τῆς προσωρμίσεως εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον καὶ ἄλλα τοιαῦτα, προσέθησαν, ὅτι ἀδικοῦσι διαρπάζοντες τὰ ποίμνια, λεηλατοῦντες τὴν χώραν, καὶ βασανίζοντες ἀνθρώπους οὐδὲν ἄτοπον πράξαντας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἠκούσθησαν ἐκ τῆς αὐλῆς κραυγαὶ διὰ τὴν ἐξῆς αἰ-

τίαν. Ὁ πλοίαρχος Ἀντώνιος Ράκας ἀνέβη ἐκ τῆς πόλεως μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ διὰ νὰ προσκυνήσῃ. Εἰσελθοῦσα δὲ πρώτη ἢ γυνὴ τὴν μέταυλον θύραν καὶ ἰδοῦσα αἰφνης τοὺς θωμανοὺς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς στοᾶς καθημένους ἐνόπλους ἐκπλαγεῖσα ἔπεσε χαμαὶ λιπόθυμος. Εἰσελθὼν δ' εἶτα καὶ ὁ σύζυγος καὶ ἰδὼν αὐτὴν ἐκτάδην κατὰ γῆς κειμένην ἐξέστη καὶ οὗτος· συνελθὼν δὲ καὶ ἀναλαβὼν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας εἰσήγαγεν εἰς ἓν τῶν πλησίον κατωγείων καὶ ἐξελθὼν ἐपुरοβόλησεν ἀσκόπως οἰονεὶ ἀπειλῶν καὶ εἶτα ἐξῆλθε τοῦ Μοναστηρίου. Εἰς δὲ τούτων ἀναδραμῶν εἰς τὴν αἴθουσαν εἶπε τῷ ἀρχηγῷ «κάτω ζητοῦσι νὰ κακοποιήσωσιν ἡμᾶς». Οὗτος δ' ὡς ἤκουσε ταῦτα, ἀναπηδήσας ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην καὶ δοθέντος αὐτοῖς προστάγματος ἐपुरοβόλησαν ἅπαντες κατὰ τοῦ Ἀντωνίου Ντεντῆ, ὅστις πάραυτα ἔπεσε νεκρὸς ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς αἱματόφυρτος· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος Κοντοφραῖος πυροβολήσας καὶ πληγώσας ἓνα τῶν θωμαῶν ἦλθεν εἰς χεῖρας μεθ' ἑτέρου τοιούτου. ὁ δὲ ἀρχηγὸς ἐπὶ τοῦ ἐξώστου ἔτι ἰστάμενος ἐपुरοβολήθη ἐκ τοῦ ἀπέναντι κωδωνοστασίου ὑπὸ τινος Μιχαὴλ Δαμάλα καὶ ἐπληγώθη τὸ μέτωπον ἐλαφρῶς· ὁ δὲ παριστάμενος τῷ πληγέντι ἀρχηγῷ ὑπηρέτης ἰδὼν αὐτὸν καθημαγμένον τείνας τὸ ὄπλον ἐφόνευσε τὸν πυροβολήσαντα· οἱ δὲ προεστῶτες ἔντρομοι ἐκ τοῦ ὀπισθεν παραθύρου ἔφυγον· τούτ' αὐτὸ ἔπραξε καὶ ὁ λήσταρχος, ὅστις ὀλίγον ἀπομακρυνθεὶς ἐκάλει τοὺς ληστὰς περὶ ἑαυτόν. Τότε τῶν Ἱερομονάχων τις Διονύσιος Καβέστρος ἐκ τῶν δωμάτων τῆς Μονῆς ἐκάλει τοὺς πέριξ οἰκοῦντας χωρικοὺς εἰς βοή-

θειαν. Ἐκεῖθεν δ' ἰδὼν ὁ Καθέστρος τὸν ὀθωμανὸν τὸν συμπλακέντα μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ φονεύσαντα αὐτὸν καταπηδήσας ἐκ τοῦ δώματος καὶ ἐπιτεθείς ἐφόνευσεν αὐτὸν δι' ἐγχειριδίου. Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ στιγμήν εἰσερχόμενος καὶ ὁ ἀρτοποιὸς τῆς Μονῆς Σταμάτιος Χάσκας ἔπεσε νεκρὸς πρὸ τῆς θύρας πυροβοληθείς. Φοβηθέντες δὲ οἱ ὀθωμανοὶ μὴ ἔλθωσιν ἐκ τῶν πέριξ οἰκίσκων πολλοί, ἀράμενοι τοὺς νεκροὺς αὐτῶν καὶ τὸν τραυματίαν λήσταιρχον ἔσπευδον εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐπιβίβασθέντες ἀπέπλευσαν.

Τὸν μακάριον τοῦτον Μεθόδιον Κοντὸν διεδέξατο ἐν τῇ ἡγουμενίᾳ ὁ Διονύσιος Χασιώτης ἢ Βλαχογιάννης, ὅστις ἀπονήσκων (1818) ἀφῆκε τῇ Μονῇ πολλὰ κτήματα περιελθόντα εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ ἐκ δύο Κρησῶν γυναικῶν, αἵτινες ἐμόναζον ἐν τῷ ἐν Ἀμπελοκήπῳ μονυδρίῳ «Ἁγίου Γεωργίου». Ἐπὶ τῆς ἡγουμενίας τούτου ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι τὸ Τραγονήσιον τὸ ὑπὸ τῆς κοινότητος ἀφιερωθὲν (1768) δι' ἐπισήμου ἐγγράφου εἶναι κτήμα αὐτῆς ἀπαλλοτριώτων. Κατὰ δὲ τὸ 1822 ἐξελέχθη ἡγούμενος ὁ Νεόφυτος Γρύμπλας ἀνὴρ ἀσθενικὸς καὶ οὐδὲν διαπράξας καὶ μετὰ τοῦτον ὁ Λεόντιος Γρυπάρης (1828) ἀπράγμονά βίον διάγων. Εἶτα δ' ἐξελέχθη τὸ δεύτερον (1836) ὁ Διονύσιος Χανιώτης, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου πάντα τὰ κτήματα «Ἁγίου Γεωργίου ἀμπελοκήπου» ἐδωρήθησαν ὑπὸ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ εἰς τὴν Μονήν. Μετὰ τοῦτον ἐξελέχθη ἡγούμενος (1838) ὁ Ἰγνάτιος Παρθένης οἰνονόμος τῆς γῶρας ἀνὴρ σεβασμοῦ. Τοῦτον διεδέξατο ὁ Διονύσιος Κοσμάς, (1839) καὶ τοῦτον ὁ Μακάριος

Καλλιάρχης, (1845), αρχιδιάκονος παρά τῷ ἀειμνήστῳ ἐπισκόπῳ Κυκλάδων Ἀνθίμῳ Κομνηνῷ, καὶ ἀπὸ τοῦ 1845 Ἐπίσκοπος Καρυστίας τιμώμενος ἐπ' ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ. Οὗτος φιλανθρωπότατος ὢν πολ-
λὰς ὠφελείας ἀφειδῶς μέχρι τοῦ θανάτου παρεῖχεν εἰς τὴν Μονὴν μετὰ τῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Κατὰ δὲ τὸ 1849 ἐξελέχθη ὑπὸ τῶν πατέρων ἡγού-
μενος ὁ Γρηγόριος Φραγκάκης. Οὗτος ἐβελτίωσε τὴν ἐν γένει περιουσίαν τῆς Μονῆς. Καὶ πρῶτον μὲν πολ-
λὰ τῶν ὑπὸ χωρικῶν ἐν ἀνωμάλοις καιροῖς σφετε-
ρισθέντα κτήματα τῆς Μονῆς διεξεδίκησεν ἐν δικα-
στηρίοις καὶ αὐθις ἀπέδωκεν αὐτῇ, πολλὰ δὲ ἀπὸ πολ-
λοῦ κεχερσωμένα εὐφόρους ἀγροὺς ἐποίησε· τὸ πα-
λαιὸν κωδωνοστάσιον ὑπὸ καταπεσόντος κεραυνοῦ ἐ-
τοιμόροπον καταστὰν ἀνεκαίνισε διὰ πολλῶν δαπαν-
ῶν ἐκ Τήνου καλέσας γλύπτας καὶ μάρμαρα μετε-
νεγκῶν παρασχόντων καὶ τῶν Μυκονίων τὴν συν-
δρομὴν αὐτῶν· ἐπεσκεύασε πολλὰ τῶν πρὸς ἀνατο-
λὰς τῆς Μονῆς κελλιὰ ἀχρηστα ὑπὸ τῆς παλαιότη-
τος. Τὸ μακρόθεν διοχετευόμενον ὕδωρ δι' ὕδραγω-
γείου ἀποξηρανθέντος καὶ ἀχρήστου καταστάντος ἀπο-
κατέστησε. Τὰς πρὸ τῆς προσόψεως τῆς Μονῆς αὐ-
λὰς δηλίας πλαξὶν ἐπέστρωσε, τοὺς θόλους τοῦ ναοῦ
ἐπεκόσμησε, φρέαρ κλιμακωτὸν ἐν Τραγονησίῳ διὰ
τὰ ποίμνια ὠρυξε, πλοῖα εἰς μεταφορὰν αὐτῶν ἐναυ-
πήγησεν, ἀγροικίας πολλὰς ἐπιδιώρθωσε καὶ διὰ πολ-
λῶν θρεμμάτων τὴν Μονὴν ἐπλούτισεν· ἔτι δ' ὠκο-
δόμησε ναοὺς τῶν ἁγίων Νικολάου καὶ Ἀρτεμίου
μέχρι σήμερον σφισομένους. Οὕτω δὲ καλῶς διώ-
κει τὰ τῆς Μονῆς καὶ τοιαύτην αὐτῇ ἐκτήσατο

φήμην, ὥστε πολλοὶ βεβλαμμένοι τὰς φρένας, εἰς ἐπισήμους οἰκογενείας ἀνήκοντες, προσῆλθον εἰς τὴν Μονήν. Ἐκ δὲ τῆς ἧς ἀπήλαυον οὗτοι ἐν αὐτῇ περιποιήσεως, οἱ μὲν ἀναφρονήσαντες ἀπῆλθον ἐν καλῇ σώματος καὶ ψυχῆς καταστάσει, οἱ δ' ἄλλοι ἐν αὐτῇ βελτίους ἑαυτῶν ἐγένοντο. Ἐπελθόντος δ' αὐτῷ τοῦ γήρατος προώρως δι' ἐκουσίους τοῦ σώματος πόνους διεβίου ἐπὶ τινα χρόνον σύμβουλος τῆς Μονῆς τιμώμενος ὑφ' ἀπάντων.

Τούτου διάδοχος ἐγένετο (1869) ὁ πατρόθεν μὲν Κεφαλὴν, Μηκόνιος δὲ μητρόθεν Νεόφυτος Κολλύρης. Πληρωθέντος δὲ καὶ τοῦ τῆς ἡγουμενίας αὐτοῦ χρόνου ἐξελέχθη κοινῇ τῶν πατέρων ψήφῳ ὁ Ἐκκλησιαστικὴν μὲν ἱκανότητα κεκτημένος, διοικητικὴν δὲ μεγίστην δραστηριότητα δεικνύων Νεόφυτος Βερτόπουλος (1874). Ὁ μεγαλοπράγμων οὗτος ἀνὴρ μετὰ πολλοῦ σθένους καὶ φιλοτιμίας ἀναλαβὼν τὸν ὄϊακα τῆς Μονῆς δύναται προσηκόντως νὰ καταλεχθῇ μετὰ τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων ἡγουμένων, οἵτινες εἰργάσθησαν ἐπιμόνως καὶ ἀνευδότης, ἵνα φέρωσιν αὐτὴν εἰς τὴν ὑψίστην περιωπὴν· διότι ἐν τῷ ὀλίγῳ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ χρόνῳ καὶ χρέη τῆς Μονῆς ἀπέσβεσε, καὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν αὐτῆς δραστηρίως καὶ γεωπονικῶς ἐποίησε καὶ μετ' εὐσυνειδησίας διεχειρίζετο πάντα τὰ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα καὶ τὴν κτηνοτροφίαν ἐν γένει ἐπηύξησεν. Ὁ ἀνὴρ οὗτος διατελέσας ἐφημέριος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ πλήστης τιμῆς ἀπολαύων ἡγωνίζετο γράφων πρὸς ὁμογενεῖς καὶ παντὶ σθένει ὠφελῶν χρηματικῶς τὴν Μονήν, ἧς ἐγένετο ἀληθῶς ἐπίσημος πατὴρ λόγῳ τε καὶ

ἔργῳ· τσαύτην δὲ πίστιν καὶ πειθῶ παρεῖχεν ἢ ἐπι-
στολή αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐπισήμους ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
ὁμογενεῖς, ὧν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἦτο πνευματικὸς πατήρ,
ὥστε μετ' ἀρρήτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ προθυμίας ἔσπευ-
δον οἱ λαμβάνοντες αὐτήν, ὅπως ἐπιτελῶσι τὸ ἱερὸν
αὐτῶν καθῆκον ἀποκρινόμενοι καὶ πέμποντες γενναίαν
χρηματικὴν καταβολήν. Ὅθεν καὶ ἀληθοῦς ζωὴ καὶ
ἀχμὴ τῆς Μονῆς ἦτο ὁ Νεόφυτος Βερτόπουλος. Ἐπὶ
τούτου ἤσκούντο ἐν αὐτῇ πέντε μὲν ἱερομόναχοι, δέκα
δὲ μοναχοὶ, ἐγηρευομένου δ' ἔτι πέντε καὶ δέκα γέ-
ροντες ἐνδεεῖς. Καὶ τὰ μὲν ἐτήσια εἰσοδήματα τῆς
Μονῆς ἀνῆρχοντο εἰς 14 χιλιάδας δραχμῶν ἐκ δημη-
τριακῶν καρπῶν, οἴνων καὶ προσφορῶν τῶν προσκυ-
νητῶν, τὰ δ' ἐξοδα εἰς 11 χιλιάδας δραχμῶν, ἐξ ὧν ἡ-
μείβοντοσὶ γεωργοὶ ὑπηρεταί. Ὑπερήφανος δ' αὕτη τότε
ἀνταπεκρίνετο ἐγκαίρως εἰς πάσας τὰς ἐθνικὰς αὐτῆς
ὑποχρεώσεις, περὶ τὴν διατήρησιν ἱερατικῶν σχολῶν
κ. λ. π. Ἡ ἡγουμενία τοῦ ἀειμνήστου Νεοφύτου
Βερτοπούλου ἤθελε σημειωθῆ διὰ σειρᾶς ἔτι μειζό-
νων καὶ παμπόλλων πράξεων ὑπὲρ τῆς Μονῆς, ἂν
μὴ τὸ ἐπάραιτον πλήγμα τοῦ θανάτου ἀπότομον ἐτί-
θει τὸν τῆς προόδου φραγμὸν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐθρήνησαν
πάντες οἱ μοναχοὶ μεθ' ἀπάσης τῆς κοινωνίας τῆς
Μυκόνου ὡς ἀπολέσαντες τὸν ἀγαθὸν αὐτῶν πατέρα
καὶ ἐνθουσιῶντα προστάτην.

Τοῦτον διεδέξατο ἐν τῇ ἡγουμενίᾳ καὶ αὖθις ὁ
Νεόφυτος Κολύρης (1884). Τοσοῦτον δ' ἐπὶ τούτου
ἡ Μονὴ τότε ἐξ ἀφορίας τῶν καιρῶν καὶ ἐξ ἐλλείψεως
ἑτέρου τινὸς ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ πόρου εἶχεν
ἐκπέσει, τοσοῦτον τὰ χρέη αὐτῆς ηὔξήθησαν ἔκ τε

ἔθνικῶν καὶ κοινωνικῶν ὑποχρεώσεων καὶ πιέσεων, ὥστε τὸ μὲν δικαστικὸν καθ' ἑκάστην κλητῆρες ἀνεργόμενοι εἰς Ἄνω Μερὰν ἐπεδίδοσαν ἀγωγὰς τῶν Μυκονίων παντοπωλῶν κατὰ τοῦ ἡγουμένου ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Μονήν, τὸ δ' ἐγένετο παντελῆς ἔλλειψις πάσης νέας πίστεως. Ὅθεν ἐπῆλθον καὶ οἱ ἀμαυροὶ ἐκεῖνοι τῆς πενίας χρόνοι ἐν τῇ Μονῇ, ὧν τὰς ἱερεμιάδας μετ' οἴκτου μεγαλοφώνως ἔψαλλεν ὁ ἐν αὐτῇ μονάζων μεμψίμοιρος ἱερομόναχος Νικηφόρος Λεβεντάκις. Ἐντεῦθεν ἐν τῇ τοσαύτῃ ἀπογνώσει τῶν τῆς Μονῆς τῶν ἀλλεπαλλήλως ἐκλεχθέντων ἡγουμένων ταύτης, αἰοδίου Χαραλάμπους Μ. Βενιέρη Ἀρχιμανδρίτου καὶ ἀρχιεπισκοπικοῦ εἶτα ἐπιτρόπου, ἀνδρὸς σώφρονος καὶ ἐμπείρου (1885), κ. Γρηγορίου Βουλιέρη Ἀρχιμανδρίτου (1886), κ. Εὐγενίου Σιγάλα Ἀρχοντος τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀνεψιοῦ τοῦ αἰοδίου Νεοφύτου Βερτοπούλου (1889) καὶ κ. Γρηγορίου Βερνῆ Ἀρχιμανδρίτου καὶ νῦν ἀρχιεπισκοπικοῦ ἐπιτρόπου, ἀνδρὸς ἐπίσης σώφρονος (ἀπὸ 27 Μαΐου τοῦ 1891 μέχρι 5 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους), τινὲς μὲν τούτων οὐδαμῶς ἠδυνήθησαν οὐδ' ἀπεπειράθησαν νὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὴν κακοδαιμονίαν τοῦ χρόνου καὶ διευθύνωσιν ἀπροσκόπτως τὴν Μονήν, τινὲς δὲ μόλις ἀναλαβόντες μετὰ ζήλου τὸν οἴκα ταύτης ἀποκατερέησαντες ἀπέσχον ἐκ τελείας ἀπογοητεύσεως καὶ κατῆλθον ἐκ τῆς φαινομενικῆς περιωπῆς τοῦ ἄρχειν εἰς τὸ ταπεινὸν μὲν ἀλλ' ἀνεφελον καὶ ἀσφαλὲς ἔδαφος τῆς ἡτυχίας καὶ τῶν οἰκογενειακῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων.

Ἀπὸ δὲ τοῦ 1891 μέχρι τοῦ 1895 διὰ τῆς ἐκλο-

γῆς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀντωνίου Ζ. Ἀντωνίνη
ὡς ἡγουμένου ἀνέτειλεν ἀληθῆς καὶ εὐόωνος
ἀστήρ τῇ Μονῇ πρὸς ἀνασύλωσιν καὶ περισυλλογὴν
τῶν οἰκτρῶς χειμαζομένων αὐτῆς ναυαγίων, ἅπερ αἱ
ἄπληστοι καὶ ἀρπακτικαὶ διαθέσεις τῶν πιστωτῶν
ἀπολέσασαι πᾶν ὀρησκευτικὸν καὶ πατριωτικὸν συν-
αίσθημα ἐπέτεινον πρὸς τέλειον ὄλεθρον καὶ καταπον-
τισμόν. Διότι ὁ εἰρημένος ἡγούμενος Ἀντώνιος Ζ.
Ἀντωνίνης, ὁ νῦν διαπρέπων ἐν Κωνσταντινουπό-
λει ὡς ἐκκλησιαστικῶς προϊστάμενος καὶ προσηκόν-
τως ἐκπροσωπῶν τὸν ἡμέτερον ἔθνισμόν, δι' οὗ τὰ
μάλιστα ἐν αὐτῇ τιμᾶται οὗτος, εἶνε ἡ εὐγενῆς φυ-
σιογνωμία, ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ὁ πλείστας ἔσας μετ'
ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ συνενῶν ἀρετάς, εὐφυΐαν, εὐρυ-
μάθειαν θεολογικὴν τε καὶ φιλολογικὴν ὧν ἀπόφοιτος
τῆς Θεολογίας, εἰλικρίνειαν, πίστιν πρὸς τὸ αὐτοῦ
καθῆκον καὶ σθένος περιβαλλόμενον ὑπὸ πλείστων ἐλ-
πίδων, ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσχερεῖς περιστά-
σεις καὶ ὀρμίσῃ τὸ χειμαζόμενον σκάφος εἰς ποθητὸν
καὶ εὐδιον λιμένα. Ἐπὶ τετραετίαν ἐπάλαιεν οὗτος
ὡς γίγας κατὰ τῶν δεινοτάτων στοιχείων, τῆς ἐν τῇ
Μονῇ συντόνου πενίας καὶ τοῦ προσωπικῶς ὑπευθύ-
θου, οὗ ἕνεκα κατερρίπτετο πολλάκις πρὸ τῶν δι-
καστηρίων καὶ τῶν ἐνοχλητικῶν ἀπαιτήσεων τῶν
παντοπωλῶν τὸ γόητρον τῆς Μονῆς. Μάτην ἐπει-
ράτο νὰ ἐπουλώνη πληγὰς, ἐν ᾧ ἐκ τοῦ ἡφαιστείου
τῆς ἐκ τῆς ἀφορίας δυστυχίας ἀντὶ αἰθρίας ἀχλὺς μό-
νον ἀνευ φωτεινῆς τινος ἀκτῆνος ἀνέθρῳσκει. Διότι ἡ
καταστροφὴ τοῦ ναυτικοῦ τῆς Μυκόνου συναπόλεσε
καὶ τὸν πατριωτισμόν καὶ πάντα ὀρησκευτικὸν ζῆλον

τῶν ἀστῶν τῆς Μυκόνου. Ὅθεν μαρναθέντος τοῦ ἱεροῦ ζήλου, μεθ' οὗ ἀνῆλθεν εἰς τὸ τοῦ ἡγουμένου ἀξίωμα ἐκάμφθη καὶ οὗτος ἐξ ἐπηρείας τῶν ἀτυχῶν περιστάσεων καὶ τεθλιμμένος κατέλιπε τὴν διεύθυνσιν τῆς Μονῆς. Ἐντεῦθεν ἐν τῷ σάλῳ τούτῳ τῶν τῆς Μονῆς ἐξελέχθησαν εἶτα ἡγούμενοι οἱ κ. Εὐγένιος Σιγάλας τὸ δεύτερον (1895), Ἀρσένιος Δερδῆμας (1899), καὶ κ. Φιλάρετος Παπουτσᾶς (1900) σανίδων μόνον ἀνευ ἐλπίδων ἀπτόμενοι καὶ νηγόμενοι. Τότε μετὰ πικροῦ παραπόνου, μεμφμοιρίας καὶ δεινοτάτων ἀρῶν ἀπάσης τῆς πόλεως εἶδομεν τὰ μὲν κτήματα τῆς Μονῆς ἀντὶ πινακίου φακῆς μισθωθέντα ἐν συναγωνισμῷ, ἅπαντα δὲ τὰ ζῶα αὐτῆς πωληθέντα καὶ τελείως ἀποξενωθέντα αὐτῆς· τὸ κακὸν ὅμως δὲν προῆλθεν ἐκ τῶν εἰρημένων προσώπων.

Ἐπῆλθε τέλος αἰθρία τις, καθ' ἣν ἡ τε ἐκκλησία διὰ τοῦ αἰοιδίου ἡμῶν Ἱεράρχου Μεθοδίου καὶ ἡ πολιτεία ἐπιδείξασαι ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Μονῆς ἀπεφάσισαν, ὅπως ἐκ συμφώνου διακανονίσωσι τὰ ἀναφεύμεντα ἐν αὐτῇ οἰκονομικὰ ζητήματα ὀρίσασαι τὸν ἀριθμὸν τῶν μοναζόντων, ὧν ἕκαστος κατὰ κλίμακα ἀξιώματος ἐλάμβανε τὸν προσήκοντα μισθὸν πρὸς διατροφήν· τότε ἐξευρέθη ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἱεράρχου καὶ ὁ προσήκων ἡγούμενος αὐτῆς (9 Μαρτ. τοῦ 1902) κ. Ἀλέξανδρος Π. Αναργύρου, Ἀρχιμανδρίτης, ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριον εὐδοκιμώτατα διευθύνων ἐν Ἐρμουπόλει, ἀνὴρ φιλόπατρις καὶ φιλότιμος, τετιμημένον δὲ μέλος τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἐρμουπόλει Μυκονίων, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁποίου ἡ Μονὴ κατενόησε τὴν στιβαρὰν καὶ πατρικὴν χεῖρα τῆς διοικήσεως

καὶ τὴν πρακτικὴν καὶ δημιουργικὴν ἐκείνην διά-
νοιαν τὴν ἄγουσαν ταύτην εἰς ἀσφαλῆ πρόοδον. Ἡ
Μονὴ ἔμως, εἰ καὶ μετὰ τὸν διακανονισμόν τῶν οἰ-
κονομικῶν αὐτῆς ἀνεκτήσατο οὕτω πίστιν, οὐχ ἦτ-
τον ἔμως ἦτο ἄνευ τινὸς ἔρματος, ὅπως οὐριοδρο-
μήσῃ· τὸ μὲν ἢ ἔλλειψις παντὸς ποιμνίου, τὸ δὲ ὁ
δίκην αὐστηροῦ ἀλλ' ἀσυμφόρου τῇ Μονῇ ἐλέγχου
διακανονισμὸς ἀντὶ χρημάτων τῶν τροφείων τῶν
μοναζόντων ἔτι δὲ καὶ ἡ διαρπαγὴ τῶν καρπῶν
παρ' ἀγροίκων καὶ ἀσεβῶν χωρικῶν ἦσαν δυσχερῆ
κωλύματα, ὧν τὴν ἄρσιν ἐποιήσατο μόνον ἡ δραστη-
ριότης καὶ ἡ ἰκανότης περὶ τὸ διοικεῖν τοῦ ἡγουμέ-
νου Ἀλεξάνδρου. Ὅθεν πρίμνιον μὲν προβάτων καὶ
βοῶν παρευθὺς ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ δι' ἐπιτρο-
πείας δημιουργηθὲν συνέστη καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐπολ-
λαπλασιάσθη μεγίστην ὠφελίαν παρέχον τῇ Μονῇ,
πολλὰ κτήματα τῆς Μονῆς ἀποχερσωθέντα ἐκ τῆς
ἀπαράτου ἐκείνης μισθώσεως ἤδη ἀνεκαινίσθησαν, ὁ
δὲ πολιτικὸς ἐλέγχος ἤρθη ἀφθέντων ἤδη τῶν μονα-
ζόντων, ὅπως ἐν ἀμίλλῃ πρὸς τὴν προθυμίαν τοῦ
ἡγουμένου καὶ πατρὸς Ἀλεξάνδρου ἀγωνίζωνται τὸν
καλὸν ἀγῶνα ἀντὶ τῆς τροφῆς, ἣν παρασκευάζει αὐ-
τοῖς ἡ Μονή. Ὑπὸ τὴν διοίκησιν δὲ τοῦ ἐναρέτου
τούτου κληρικοῦ καὶ διακεκριμένου τῶν ἡγουμένων
τοῦ Κράτους λόγῳ κοινωνικῆς μορφώσεως, πρὸς ὃν
μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἄκρας πεποιθήσεως ἀτενίζει νῦν
ἅπασα ἡ Μύκονος, ἐλπίς ὑπάρχει, ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ
αὕτη εἰς τὴν προσήκουσαν αὐτῆς οἰκονομικὴν θέσιν.

Ἐνταῦθα ἔπαιται σιγγίλιά τινα καταδηλοῦντα τὸ κράτος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τῆς Μονῆς «Τουρλιανῆς». Ἐπὶ τούτων ἐγένετο συντομία τις ἐλλείψει χώρου, πολλὰ δὲ τῶν ὀνομάτων τῶν συνοδικῶν παρελείφθησαν ὡς δυσδιάγνωστα ἐν τοῖς χειρογράφοις.

† ΙΑΚΩΒΟΣ

ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας
Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων ὅσα κανονικῶς ὑπὸ τῶν προγενεστέρων ἀγιωτάτων πατριαρχῶν ἐτελέσθησαν, καὶ ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων κατὰ καιροὺς εἰώθασιν ἐπιβεβαιοῦσθαι εἰς ἀσφάλειαν μείζονα, ἥ καὶ πρὸς διαμονὴν μακροτέραν ἀνακαινίζόμενα, ὅπως, αὐτὸ τοῦτό φημι, οὐ διέλειπε συνεχῶς ἐνεργούμενον ὡς ἐν πολλοῖς ἀναγκαῖον. Ἐδηλοποιήθη μὲν ἡμῖν διὰ μέσου τοῦ ἀπὸ Μυκόνου νήσου ὀσιωτάτου ἐν Ἱερομονάχοις Ἡσαίου τοῦ Καλλιάρχου, ὡς ἐκεῖ διατελεῖ Μονῶριον, ἐν ᾧ αὐτὸς Ἡγούμενος ἵσταται, ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Τουρλιανῆς τὸ ἐπώνυμον ἔχον Πατριαρχικὸν καὶ σταυροπηγιακὸν ἀνεκαθεν ὑπάρχον, ἐζητήθη δὲ βεβαιωθῆναι καὶ προσεπικυρωθῆναι τὴν σταυροπηγιακὴν αὐτοῦ φιλοτιμίαν, οὗ τινος τὰ παλαιγενῆ γράμματά φησι διαρπασθῆναι

ἐνεφάνισε δ' ἡμῖν γράμματα τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερατεύσαντος Φιλαρέτου, δι' οὗ φησι μαρτυρῶν ὡς αἰχμαλωτισθέντος πρὸ καιροῦ τοῦ Μοναστηρίου καὶ σχεδὸν ἐρημωθέντος, σὺν τοῖς λοιποῖς ἐκείνου κτή-

μασιν εξαπώλοντο καὶ τὰ σιγγιλιώδη τῆς σταυρο-
πηγίας αὐτοῦ γράμματα, ἐπὶ τούτοις καὶ πολλῶν
χρόνων ἀπόδειξις συνεκομίσατο τῶν κατὰ διαφόρους
καιροὺς ἐξαρχικῶς παραλαβόντων ἐκ τοῦ αὐτοῦ Μο-
ναστηρίου τὸ ἐτήσιον Κηροῦ λίτρας δύο,

οἷς πληροφορηθέντες εὐμενῶς ἀπεδεξάμεθα τὴν αἴ-
τησιν αὐτοῦ, δικαίαν οὔσαν, καὶ εὐλογον, καὶ διέ-
γνωμεν τὴν ἀρχαίαν τοῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου σταυ-
ροπηγιακὴν δύναμιν, καὶ ἐνέργειαν.

Τούτου χάριν τῷ κανονικῷ ἔθει χρώμενοι τῆς καθ'
ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης ἐκκλησίας γράφομεν καὶ
ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερω-
τάτων ἀρχιερέων, καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύ-
ματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν,
ἵνα τὸ διαληφθὲν Μοναστήριον κατὰ τὴν Μύκονον
ἐπ' ὄνοματι τῆς Θεοτόκου, τὸ καλούμενον «Τουρ-
λιανή» μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ ἀφιερω-
μάτων αὐτοῦ κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων, ὅσα νῦν
ἔσχηκε καὶ ὅσα εἰς τὸ ἐξῆς προσεπικτησεται κατὰ
τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ κατάστασιν ὑπάρχη καὶ λέγη-
ται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται πατριαρχικόν,
σταυροπηγιακόν, ἐλεύθερον, ἀσύδοτον, ἀδούλωτον,
καὶ ἀκαταπάτητον, μηδενὶ ἐτέρῳ ὑποκείμενον, εἰμὴ
τῷ πατριαρχικῷ μόνῳ θρόνῳ, ὑπ' αὐτοῦ τε ἐξουσια-
ζόμενον καὶ προστατευόμενον καὶ ἀνακρινόμενον,

.....
μνημονευομένου ἐν αὐτῷ τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόμα-
τος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς κατὰ τὴν τάξιν

τῶν σταυροπηγίων, μηδενὸς ἔχοντος ἄδειαν, μήτε τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως κατεπεμβαίνειν αὐτοῦ, καὶ ἐπηρεάζειν, καὶ ἐνοχλεῖν καὶ ἀπαίτησίν τινα ποιεῖν ὀλοτελῶς, καὶ οὐδενί τινι τῶν πάντων ὀφείλει παρέχειν, οὔτε πολὺ, οὔτε ὀλίγον, ὡς ἐλεύθερον, καὶ ἀσύδοτον, εἰμὴ μόνον τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τὸ διαληφθὲν ἐτήσιον ἐκεῖνο ἡγουν κηροῦ λίτρας δύο, χάριν ὑποταγῆς, κατὰ τὴν τάξιν τῶν σταυροπηγίων ὀφειλόντων τῶν ἐν αὐτῷ συνασκουμένων Πατέρων διάγειν ἐλευθέρως μὲν, κοσμίως δὲ καὶ σεμνῶς

Ὅς δ' ἂν ὀψέποτε διὰ πλεονεξίαν διασεῖσαι φανῆ βουληθεῖς τὴν σταυροπηγιακὴν ἐλευθερίαν τοῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου, καὶ ζητῆσαι ὅσιν τινὰ λαβεῖν ἐξ αὐτῶν, ἢ τοῦ Μοναστηρίου ἀποσπᾶσθαι κτῆμα καὶ ἀφίερωμα, ἢ ἄλλην τινὰ προσενῆσαι ζημίαν, ὁποίας οὗτος ὑπάρχων τάξεως, καὶ ὁποίου βαθμοῦ, ἀφωρισμένος εἶη ἀπὸ Θεοῦ κυρίου Παντοκράτορος καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον, αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος λυθήσονται, αὐτὸς δὲ οὐδαμῶς, ἢ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἰούδα, καὶ ταῖς Πατριακαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπόδικος ὅθεν εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν Πατριαρχικὸν συνοδικὸν ἐπιβεβαιωτήριον γράμμα καὶ ἐδόθη αὐτῷ 1617, Νοεμβρίου. Ἰνδικτιῶνος 11. (1) *Ἰω 1617. 11. 1. 11. 11.*

† ΙΑΚΩΒΟΣ

ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης
καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

(1). Ἐν τῇ σιγγιλίῳ τούτῳ ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβου, ὑπερ κατὰ τὴν Πατρολογία ἀναφέρεται τὸ 1679.

† ΝΕΟΦΥΤΟΣ

Ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας
Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Οἱ προστασίαν κοινὴν Θεόθεν ἐπιτετραμμένοι οὐ μόνον τὰ καλῶς ἔχοντα καὶ μηδεμιᾶς βλάβης πεπειραμένα περιέπειν ὀφείλουσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ὅπως ποτὲ τῆς ἰδίας καταστάσεως διεστηκότα καὶ τὸ εὖ εἶναι ἀποβεβληκότα κηδεμονίας μᾶλλον ἀξιοῦν καὶ ἀναλαμβάνειν, χρέος ἀπαραίτητον ἔχουσι, μάλιστα δὲ πάντων οἱ τῆς ἱερᾶς προστασίας προβεβλημένοι, καὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου τοὺς οἵκτας ἐγκεχειρισμένοι, τῷ τοιούτῳ κανόνι τῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας χρώμενοι ἐπὶ τῶν ἀπανταχοῦ ἀγίων ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ ἱερῶν τε καὶ σεπτῶν σκηνωμάτων ὡς ἐπαγρυπνεῖν ἀπαραιτήτως ὀφείλοντες

Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ τὸ κατὰ τὴν ἀγιωτάτην ἀρχιεπισκοπὴν Σίφνου ἐν τῇ νήσῳ Μυκόνῳ κείμενον ἱερὸν καὶ σεβάσμιον Μοναστήριον, τὸ τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου ἐπικεκλημένον δὲ τῆς Τουρλιανῆς, ἀνωθεν μὲν καὶ ἐξ ἀρχῆς διετήρησε σταυροπηγιακὸν ἐλεύθερον πάντη, καὶ ἀδούλωτον, κοινὸν τε Μοναστήριον καὶ προσκύνημα τῶν ἐκεῖσε χριστιανῶν ὑπάρχον καὶ γνωριζόμενον

τῇ ὑπογραφῇ τοῦ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ προεδρικῶς ἀρχιερατεύοντος ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Σίφνου πρῶτην Καισαρίας κύρ Γεδεών, αἵτινες καὶ ἐνεφανίσθησαν ἤδη ἡμῖν, τὸ ῥηθὲν μοναστήριον ἀνηγέρθη, καὶ ὠκοδομή-

θη ἐκ βάρθρων καὶ θεμελίων ὑπὸ δύο Ἱερομονάχων ἐκ τῆς νήσου Πάρου ἐπονομαζομένων τῆς Ἀρχοντίσσης, κατὰ τὸ χιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν τεσσαρακοστὸν δεύτερον σωτήριον ἔτος, συναφικμένων αὐτοῖς εἰς τοῦτο καὶ τῶν χριστιανῶν κοινῶς τῆς Νήσου Μυκόνου, ὧν τινων ἱερομονάχων ἐμμονασάντων καὶ συναποθανόντων ἐν τῷ ῥηθέντι Μοναστηρίῳ, . . .

Ἰγνατίος τις Ἱερομόναχος Ραουζαῖος τοῦ πίκλην. . .

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ προροηθέντος προέδρου κύρ Γεδεδῶν ὁ Παπᾶ Ἰωάννης Καλλιάρχης ἐπὶ προφάσει τοῦ προχρηματίσαντος, ὡς εἴρηται, Ἡγουμεμένου Ἰγνατίου καὶ προγόνου αὐτῶν, ἠθέλησε μὲν καὶ ἐζήτησε ἀντιποιηθῆναι λόγῳ, τάχα κτητορικῶς δικαίου τὸ ῥηθὲν μοναστήριον, καὶ ἰδιοποιηθῆναι αὐτὸ, ἀλλ' οὐκ ἴσχυσεν αὐτὸ κατορθῶσαι, ἅτε μαρτυρηθέντος, καὶ ἀποδειχθέντος καὶ τότε εἶναι ἄνωθεν αὐτὸ τῆς κοινότητος τῶν χριστιανῶν· ὅθεν ἔμεινε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὑπὸ τὴν κοινὴν ἐπίσκεψιν τῶν χριστιανῶν ὡς καὶ πρότερον. Ἀλλὰ πρὸ χρόνων ἤδη δύο ὁ παπᾶ Γεώργιος Καλλιάρχης καὶ υἱὸς τοῦ εἰρημένου παπᾶ Ἰωάννου Καλλιάρχου οὐκ οἶδαμεν ὅπως ἔφθασε λαβεῖν παρ' ἡμῶν κατὰ ἀπάτην γράμμα ἐκκλησιαστικὸν ἀποφαινόμενον εἶναι αὐτὸν κτήτορα καὶ διοικητὴν, καὶ δεσπόζειν κτητορικῶς τοῦ ῥηθέντος μοναστηρίου· ὅθεν ἀναμνησθέντες ἤδη καὶ βεβαιωθέντες καλῶς ἀπὸ τῆς σταλείσης εἰς ἡμᾶς κοινῆς ἀναφορᾶς τῶν χριστιανῶν τῆς νήσου Μυκόνου Ἱερομονάχων καὶ λαϊκῶν καὶ τῶν εἰρημένων ἐγγράφων

μαρτυριῶν, ὅτι τὸ ῥηθὲν Μοναστήριον τῆς Τουρλιανῆς
καὶ ἐξ ὅτου καιροῦ ἐπελάβετο αὐτοῦ κτητορικῶς ὁ
ῥηθεὶς παπᾶ Γεώργιος Καλλιάρχης οὐ μόνον πᾶσαν
εὐκοσμίαν καὶ εὐταξίαν ἀπέβαλεν, ἀλλὰ καὶ κινδύ-
νευει παραταθέντος οὕτω τοῦ πράγματος κατὰ μικρὸν
εἰς φθορὰν παντελῆ καὶ ἀφανισμόν κατενεχθῆναι, δε-
ομένων κοινῶς τῶν εἰρημένων χριστιανῶν, καὶ ἀξι-
οῦντων ἡμᾶς ἀντιλαβέσθαι αὐτοῦ τὸν ἐνόντα τρόπον,
καὶ τῆς μὲν κτητορικῆς καὶ παραλόγου ταύτης δια-
κατοχῆς, καὶ δουλείας ἐξελεῖν αὐτὸ καὶ ἐλευθερῶσαι,
εἰς δὲ τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν καὶ κατάστασιν ἐπα-
ναγαγεῖν, καὶ τῇ σταυροπηγιακῇ ἐμπεδῶσαι φιλοτι-
μίᾳ, δεῖν ἐγνωμὲν ἀποδέξασθαι εὐμενῶς τὴν δέησιν
αὐτῶν εὐλογον οὔσαν καὶ δικαίαν, καὶ πρὸς θεοφιλῆ
σκοπὸν ἀφορῶσαν, ἅτε περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὴν
σύστασιν καὶ βελτίωσιν τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν, καὶ
σεπτῶν Μοναστηρίων· καὶ δὴ γράφοντες ἀποφαινό-
μεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων
καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν
ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν. Ἴνα τὸ μὲν προ-
εκδοθὲν γράμμα τοῦ παπᾶ Γεωργίου Καλλιάρχου περὶ
τοῦ ἔχειν αὐτὸν κτητορικὸν δίκαιον ἐν τῷ ῥηθέντι
μοναστηρίῳ, ὡς κατὰ ἀπάτην ὅπως δήποτε ληφθὲν
ὑπάρχη ἄκυρον καὶ ἀνίσχυρον καὶ μηδόλως ἐνεργού-
μενον
σταυροπηγιακῇ ἀξία τετιμημένον,
.....
λέγεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται Πατριαρχι-
κὸν σταυροπηγιακὸν, ἐλεύθερον πάντη καὶ ἀδούλω-

τον, καὶ ἀκαταπάτητον, καὶ ἀνεπηρέαστον παρὰ πάντος προσώπου ἱερωμένου, ἢ λαϊκοῦ διακυβερνώμενον καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἡμέτερα σταυροπήγια μηδενὸς τολμῶντος τὸ παράπαν, οὔτε τοῦ εἰρημένου παπα Γεωργίου Καλλιάρχου, ἢ ἄλλου τινὸς τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, ἢ οἰουδήτινος ἄλλου προσώπου ἀντιποιεῖσθαι τοῦ μοναστηρίου, ἢ ἐπὶ προφάσει κτητορικοῦ δικαίου ἢ ὅπως οὖν ἄλλως, καὶ κατεπεμβαίνειν αὐτοῦ, καὶ ἐνοχλεῖν, καὶ ἐπηρεάζειν, ἢ τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων, καὶ προσόδων αὐτοῦ κινήτων τε καὶ ἀκινήτων τελείως ἀπτεσθαι, καὶ μηδενὶ μηδὲν ὄφελος παρέχειν ὀλοτελῶς, εἰμὴ μόνον τὸ ἤδη διορισθὲν ἐτήσιον πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν ἔχειν διδόναι κατ' ἔτος λίτρας κηροῦ δύο, εἰς σημεῖον ὑποταγῆς καὶ γνωρισμὸν τῆς σταυροπηγιακῆς αὐτοῦ ἐμπεδώσεως, μνημονευομένου ἐν αὐτῷ ἀενάως τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς μόνῳ τε τῷ πατριαρχικῷ Θρόνῳ ἀμέσως ὑποκείμενον, καὶ ὑπ' αὐτοῦ προστατευόμενον, καὶ διεξαγόμενον,

Μοναστήριον σταυροπήγιον, καὶ ἐλεύθερον καὶ τῆς κοινότητος ὅλων τῶν χριστιανῶν, καθὼς ἐξ ἀρχῆς διετήρησε, μηδενὸς τὸ παράπαν, οὔτε τοῦ κατὰ τύπον ἀρχιερέως, οὔτε ἄλλου τινὸς οἰουδήτινος προσώπου ἰδιάζουσαν τινὰ ἐξουσίαν, καὶ μετοχήν, ἢ κτητορικόν τι δίκαιον ἔχειν ἐν αὐτῷ δυναμένου, ἀλλ' ὑπάρχει ὑπὸ τὴν κοινὴν προστασίαν καὶ φροντίδα, καὶ κυβέρνησιν, καὶ ἐπίσκεψιν τῶν συνασκουμένων πατέρων, καὶ τῆς κοινότητος τῶν ἐν τῇ νήσῳ χρι-

στιανῶν. Ὅς δ' ἂν ὀφέποτε φανῆ ἀντιτείνων τοῖς ἐν τῷ παρόντι γεγραμμένοις, καὶ θελήσῃ βίαν ἐπάγειν τινὰ καὶ ἐνόχλησιν, ἢ ζημίαν προστείψαι τῷ ῥηθέντι Μοναστηρίῳ οἰφδῆτινι τρόπῳ, ἢ δόσιν ἀπαιτεῖν παρ' αὐτοῦ πολλὴν ἢ ὀλίγην, ἢ τῶν κτημάτων καὶ προσόδων αὐτοῦ ἐφάσασθαι ἢ ἀντιποιεῖσθαι αὐτοῦ ἐπὶ προφάσει κτητορικοῦ δικαίου, ἢ ὅπως δῆποτε ἄλλως εἰς δουλείαν αὐτὸ ἐπαγαγεῖν, ὁ τοιοῦτος ὁποίας ἂν εἴη τάξεως, καὶ ὁποίου βαθμοῦ, ἀφωρισμενος εἴη παρὰ τῆς μακαρίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ζωοποιοῦ, καὶ ἀδαιρέτου Τριάδος τοῦ ἐνὸς τῆ φύσει Θεοῦ, καὶ κατηραμένος, καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος, καὶ πάσαις ταῖς πατρικαῖς καὶ συνδικαῖς ἀραῖς, καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος, ὅθεν εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν συνοδικὸν τῆς σταυροπηγιακῆς φιλοτιμίας γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τῷ ῥηθέντι Μοναστηρίῳ τῆς Τουρλιανῆς 1726.

Ἐν Μηνὶ Μαρτίῳ Ἰνδικτιῶνος 4.

† Ὁ Καισαρίας Θεόκλητος	† Ὁ Κυζίκου Κωνσταντῖος
† Ὁ Νικοδημίας Δωρόθεος.	† Ὁ Νικαίας Γεράσιμος.
† Ὁ Πρωτοπύργου Γαβριὴλ καὶ Ἐξαρχος τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου.	
† Ὁ Ἀνδριανουπόλεως Ἀθανάσιος.	† Ὁ Σιδηβρίας Μακάριος.
† Ὁ Προύσης Σωφρόνιος.	† Ὁ Ἀγχιάλλου Καλλίνικος.
† Ὁ Χίου Μάξιμος.	† Ὁ Σισανῆου Παρθένιος.
† Ὁ Γάνου Ἀβέροκιος.	† Ὁ Λιτίτζης Μεθόδιος.
	† Φαρσάλων Κωνσταντῖος.

† ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ὅσα μὲν κατὰ τοὺς θείους θεσμοὺς καὶ τοὺς ἱε-

ροὺς ἀποστολικούς καὶ συνοδικούς κανόνας τυγχάνει διακυβερνώμενα πολλὴν ἔχουσι τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ καὶ τὸ τέλος μέγιστον, ὅσα δὲ τούναντίον παραβάσει τῶν ἔρων ἐκτρεπόμενα, ἐν τούτοις προφανῆς ἡ ἀκοσμία, κατὰδηλος ἡ φθορὰ, καὶ ἡ ἐπὶ πᾶσιν ἡ τῶν ψυχῶν ἀπώλεια·

μόνα δὲ τὰ τῆ σταυροπηγιακῆ ἀξία τετιμημένα, οὐκ οἶδαμεν ὅπως πρὸ χρόνων πολλῶν παρημέληται· καὶ δέον ὡς Θεοῦ ἐφορῶντος διοικεῖσθαι αὐτὰ, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου ἐπιμελείας τῆς ἀναλόγου ἀξιουῖσθαι, ὅπως αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ὑπάρχοντα διαμένῃ, περιποιῆται δὲ τὰ προσγενησόμενα, αὐτῶν δὲ φαύλων τὰ μὲν προσόντα ἀποδιοπομπῆται, τὰ δὲ συμβησόμενα διακωλύονται τοιαύτην οὖν κατὰ νόμους τὴν ὑπὲρ αὐτῶν πάντων τῶν σταυροπηγιακῶν Μοναστηρίων καθόλου φροντίδα κατεβάλομεν ἐκθέμενοι κατὰ κοινὴν γνώμην καὶ συνοδικὴν διάγνωσιν ἱερὸν τόμον ἀποφαινόμενον σὺν τοῖς ἱεροῖς νόμοις, καὶ τοῖς ὧδε γεγραμμένοις, περὶ τῆς εἰς τὸ ἐξῆς ἀρίστης διοικήσεως ἐκάστου σταυροπηγιακοῦ Μοναστηρίου, καὶ εὐνομαί τῶν ἀσκουμένων ὁσιωτάτων πατέρων, καὶ τῆς δυνατῆς ἀντιλήψεως καὶ ἀμέσου προστασίας αὐτῶν, παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἀνανεοῦντες τὰ παλαιγενῆ πατριαρχικὰ καὶ συνοδικὰ αὐτῶν σιγγίλλια δωρεὰν καὶ ἐπικυροῦντες ἅπαξ τὰ σταυροπηγιακὰ αὐτῶν προνόμια, εἰς διηνεκῆ συντήρησιν αὐτῶν καὶ ἀσφάλειαν, μὴ δεόμενά ποτε ἀνανεώσεως καὶ ἐπικυρώσεως ὡς καὶ περὶ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Μυκόνῳ Ἱεροῦ καὶ σεβασμίου Μοναστηρίου τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου ἐπικεκλημένης Τουρλιανῆς, ἐνεφανίσθη καὶ ἤδη ἡμῖν πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγγιλιῶδες ἐν Μεμβράναις γράμμα, τοῦ αἰοδίου ἐν Πατριαρχαῖς Κωνσταντινουπόλεως Νεοφύτου τοῦ παλαιοῦ μνημονευομένου παλαιγενοῦς ἐτέρου σιγγιλίου καὶ δηλοποιοῦν, ὅτι τὸ Μοναστήριον τοῦτο ἀνέκαθεν ὑπάρχει σταυροπήγιον ἐκ βάθρων ἀνεγηγημένον, ὑπὸ δύο Ἱερομονάχων Παρίων, ἐπονομαζομένων τῆς Ἀρχοντίσσης, συνεφαπτομένου εἰς τοῦτο κοινῶς καὶ τῶν χριστιανῶν τῆς νήσου Μυκόνου, οἱ ἀπόγονοί ποτε Ἱγνατίου ἐπεχείρησαν μὲν κατασχεῖν τὸ Μοναστήριον τοῦτο ὡς κτητορικὸν ἑαυτῶν καὶ ἔλαβον καὶ γράμμα Πατριαρχικὸν κατὰ ἀπάτην, ὕπερον ὅμως ἀναφανείσης τῆς ἀληθείας δι' ἐγγράφου μαρτυριῶν τῶν ἐντοπίων χριστιανῶν ἀπεβλήθησαν, καὶ ἔμεινε πάλιν τὸ Μοναστήριον τοῦτο αὐτοδέσποτον οὐ πέρα εἰς ἀνακαίνισιν γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τὸ Μοναστήριον τοῦτο
τὸ ἐν τῇ νήσῳ Μυκόνῳ, μετὰ πάντων τῶν κτημάτων, κινήτων καὶ ἀκινήτων τῶν τε ἤδη ὄντων, καὶ τῶν εἰσέπειτα προσγενησομένων ὑπάρχει, καὶ λέγεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται, ἡμέτερον Πατριαρχικόν, σταυροπηγιακόν, ἀδούλωτον, ἀκαταπάτητον καὶ ὄλως ἀνενόητον, παρ' οὐτινοσοῦν προσώπου Ἱερωμένου τε ἢ λαϊκοῦ, μνημονευομένου ἐν αὐτῷ τοῦ κανόνικοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος, ἔχον καὶ τὸ προνόμιον κατὰ πατριαρχικὴν φιλοτιμίαν,

ὥστε τὸν κατὰ καιροὺς ἐν αὐτῷ Ἡγούμενον ἐν ταῖς ἐορτασίμοις ἡμέραις φορεῖν ἐπ' ἐκκλησίας μανδύαν προχειριζόμενον καὶ πατερίτζαν· καὶ πρῶτον μὲν ὑπάρχειν ἀπηλλαγμένον πάσης ἐξαρχικῆς ἐξουσίας καὶ δεσποτίας· δεύτερον δὲ λόγῳ ἐπιταγῆς ἀποδιδότω καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπαραιτήτως γρόσια εἴκοσιπέντε εἰς τὸ κοινὸν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ λαμβάνειν ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν κατὰ τὸ ὕφος τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ οὕτως ἀναλαβὸν τὸ ἀρχαῖον γεραρὸν τῆς σταυροπηγιακῆς ἀξίας προνόμιον καὶ καλῶς διοικούμενον ὡς μέλος γνήσιον τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου Πατριαρχικοῦ, ἀποστολικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ Θρόνου

τρίτον διαφυλάττωνται παραγεγραμμένα ἐν τῷ διωρισμένῳ Κώδικι ἅπαντα τὰ κτήματα, καὶ ἀφιερῶματα αὐτοῦ καὶ τὰ χρέη καὶ τὸ τοῦ ἡγουμένου ὄνομα· τέταρτον δὲ τὸ σιγγίλιον αὐτοῦ ἔχῃ· μένειν ἀπαράτρεπτον καὶ ἀπαράβατον μὴ δεόμενόν ποτε ἀνανεώσεως καὶ ἐπικυρώσεως ἐκκλησιαστικῶς· πέμπτον μηδεὶς τοῦ λοιποῦ γίνηται ἐν αὐτῷ ἡγούμενος ἄνευ γράμματος ἐκκλησιαστικοῦ καὶ συνοδικοῦ,

ᾧ δέβει κατ' ἔτος ἐξαποστέλλειν ἀκριβῆ ἐνυπόγραφον ἐνσφράγιστον καταγραφὴν τῶν τοῦ ἔτους ἐκείνου μοναστηριακῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων· ἕκτον ἡ σφραγὶς τοῦ Μοναστηρίου διαιρεθῆ εἰς τμήματα τέσσαρα, καὶ ἡ μὲν λαβὴ παρακατατεθειμένη ὑπάρχη τῷ Ἡγουμένῳ, τὰ δὲ τέσσαρα τμήματα τέσσαρες πατέρες· ἕβδομον οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰ τέσσαρα τμήματα καὶ τὴν λαβὴν μὴ ἔχωσιν ἄδειαν καθ' ἑαυτοὺς σφραγίζειν

Μοναστηριακὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας, ἀλλ' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν προκριτωτέρων ὑπογραφομένων κἀκείνων ἰδίαις χερσίν, αἱ δὲ μὴ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον γεγραμμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι ὁμολογίαὶ νομίζονται μὴ τοῦ Μοναστηρίου, ἀλλ' ἰδίαὶ τῶν κατ' ἰδίαν σφραγισάντων καὶ ἐκεῖνοι ἐξ ἰδίων ἀποπληρῶσι τὰς ἐμπεριεχομένας ἐν ταῖς τοιαύταις ὁμολογίαις χρηματικὰς ποσότητας· οὗτοι δὲ δηλ. ὁ Ἡγούμενος μετὰ τῶν τεσσάρων τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ τῆς σφραγίδος τμήματα ἔχωσι πᾶσαν πληρεξουσιότητα τῆς ἐκκλησίας, ἐπιτιμᾶν, σωφρονίζειν, ἀποβάλλειν ἐκ τῆς μονῆς τοὺς ἀτακτοῦντας

ὁγδοὸν μηδεὶς τοῦ Μοναστηρίου τούτου δύνηται τοῦ λοιποῦ πωλεῖν μοναστηριακὸν ὑποστατικὸν ἄνευ τῆς νομίμου εἰδήσεως τοῦ κατὰ καιρὸν οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, εἰμὴ μόνον τὰς κατ' ἔτος ἐπικαρπίας καὶ τὰ γεννήματα καὶ τὰ μοναστηριακὰ θρέμματα διὰ τὰς ἀναγκαίας αὐτῶν χρείας· ἕνατον ἐπειδὴν ἐν χρεῖᾳ χειροτονίας γένωνται, ἔχωσι πᾶσαν πληρεξουσιότητα προσκαλεῖν εἰς τὸ σταυροπηγιακὸν ἡμῶν τοῦτο μοναστήριον, ὃν ἂν βούλωνται τῶν ἀρχιερέων, φέροντα ἔγγραφον ἄδειαν Πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἐπὶ τῷ ἐκτελεῖν αὐτὴν μετὰ πάσης τῆς κανονικῆς παρατηρήσεως· δέκατον δὲ καὶ τελευταῖον ὀφείλωσιν οἱ ἐν αὐτῷ συνασκούμενοι ὀσιώτατοι πατέρες φυλάττειν τὰ ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθέντα ἀπαράτρεπτα, καὶ ἀπαράβαστα διὰ παντός καὶ πείθεσθαι τῷ κατὰ καιροῦς ἡγουμένῳ καὶ διάγειν σεμνῶς, εἰρηνικῶς καὶ ἀμείπτως κατὰ τὸν τύπον τοῦ μοναδικοῦ ἐπαγγέλματος

ἀφορώντων πρὸς τὴν κοσμιότητα αὐτῶν καὶ τὴν κατὰ Θεὸν διαγωγὴν καὶ πολιτείαν καὶ πρὸς τὴν βελτίωσιν καὶ αὐξήσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν τούτου σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου, ἐπόμενοι τῷ Θεοφιλεῖ σκοπῷ τῆς ἐκκλησίας, τῆς ἀγρύπνως προνοούσης περὶ τῆς εὐσταθείας τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ σταυροπηγιακῶν μοναστηρίων καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις διαφυλάττειν τὴν ἀρχαίαν διατύπωσιν ἀπαράτρεπτον· ὅστις δὲ καὶ ὅποιος τῶν χριστιανῶν Ἱερωμένος, ἢ λαϊκὸς ὁποιασοῦν τάξεως καὶ βαθμοῦ τολμήσῃ παραβῆναι τὰ ἐν τῷ παρόντι νομίμως καὶ κανονικῶς ἀποφανθέντα, καὶ ἀνατρέψῃ τι τῶν ἀνωτέρω καταγεγραμμένων, ὁ τοιοῦτος ἀφωρισμένος εἶη καὶ κατηραμένος, καὶ ἀσυγχώρητος καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον, καὶ πάσαις ταῖς πατρικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος καὶ ὑπόδικος καὶ ἐνοχὸς τῷ αἰωνίῳ πυρὶ τῆς γεαίνης. Ὅθεν εἰς ἐνδειξὴν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν σιγγιλίωδες ἐν μεμβράναις, γράμμα καταστρωθὲν κὰν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τῷ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διορισθέντι καὶ ἐδόθη εἰς τὸ φηθὲν Μοναστήριον, ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῶ ἐπτακοσιοστῶ ἐνενηκοστῶ ὀγδόῳ κατὰ μῆνα Μάρτιον, ἐπινεμήσεως πρώτη.

† ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† Ἐφέσου **Θωμᾶς.**

† Νικαίας **Καλλίνικος.**

† Χαλκιδῶνος **Εὐγένιος.**

† Δέρκων **Μακάριος.**

† Γρεβενῶν **Αὐξέντιος.**

† Νισάβας **Ἡδοῖας.**

† Λέρνης **Διονύσιος.**

† Ἀγκύρας **Κλήμης.**

† Πόσνας **Νεόφυτος.**

† Βέρονης **Γρηγόριος.**

† Δρίστας **Νεόφυτος.**

† Διθηροτύχου **Ἱερόθεος.**

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τῶν ἀφιερωσάντων κτήματα καὶ εἴ τι ἄλλο
τῇ Μονῇ.

1542 Ὁ Ἱερομόναχος Καλλέργης ἄμπελον ἐν Λινῶ*
καὶ χωράφιον ἐν Κενουρίοις Κλείσμασι, καὶ Κλείσμα
τῆς Καυκάρως* ἐπιλεγόμενον.

Ὁ Ἱερεὺς Ἰωάννης Σχορδίλης καὶ ἡ Πρεσβυτέρα του Κτή-
ματτα εἰς τὴν θέσιν «Κυρία τῶν Ἀγγέλων».*

Ἡ Μαγδαλινὴ Ἀντωνίου τὸ Κλείσμα παρὰ τὴν Μονήν.

Ὁ Κύρ Καλιώρας καὶ ὁ Κύρ Γεώργιος Νικήτας ἐν Κλείσμα
εἰς Καρδαμίδα.

Ἡ Πρεποῦ τεμάχιον χωραφίου εἰς Καρδαμίδα.

Ὁ Μιχαὴλ Μοσκέτος Καλλέργης λειβάδιον εἰς Καλὸν Λει-
βάδι.

Κλείσμα εἰς τὸν Ὀμβροδέκτην*.

Χωράφια εἰς τὸν Γλάστρον*.

Χωράφια εἰς τὸ Γλυκοσῦδι*.

Κλείσμα εἰς τὰς Βουδομάνδρας*.

Χωράφια εἰς τὸν Καλαφάτην*.

Χωράφια εἰς τοῦ Στεφανῆ τὴν Σπηλιὰν ἀπὸ Νικόλαον
Τζανάκον*.

Χωράφια εἰς τὰ Ποτάμια ἀπὸ τὸν Σολωμόν.

Χωράφια εἰς τὰς Βίγλας*.

1634 Ἐπὶ ἡγουμένης Ἰγνατίου Καλλιάρχου ἀφι-
ερώθησαν τὰ κάτω κτήματα ἢ ἡγοράσθησαν
καὶ ὑπ' αὐτοῦ.

1636 ἡ Ἀννούσα Μιχαὴλ Νάζου χωράφια εἰς τὰ Λει-
βαδάμια*.

1636 ὁ Γεράσιμος Κλείσμα εἰς τὸν Βαρούχαν*.

- 1636 ὁ Παπᾶ Νικηφόρος Σκορδίλης Κλεῖσμα εἰς τὸ Μοροέργον*
- 1637 ἡ Κυρά Καλλιστράτη Κλεῖσμα εἰς τὴν Ἑλκίαν, καὶ χωράφιον εἰς τὸν Λοῦλον.
- 1642 ἡ Ἀνέζα Μουζούρη Κλεῖσμα εἰς τὴν Τελαμούραν*
- 1643 Μαρία Κωφοῦ Κλεῖσμα πλησίον τοῦ Παλαιοκάστρου*
- 1646 Μαρία τοῦ Γιαννούλη Πασένα Κλεῖσμα εἰς τὰ Ποτάμια.
- 1646 ὁ Νικόδημος Στάθης οἰκίσκον ἀγροικίαν εἰς Ἀγίους Ἀποστόλους*
- 1646 Σωφρονία Ἀντωνίου Κοντοφραίου, λειβάδιον εἰς Κκλὸν Λειβάδι.
- 1648 Μαρῖνος Κοντοφραῖος χωράφιον εἰς τὴν Ἀστιβοπὴν.
- 1648 Ἰωάννης Σαντοριναῖος τοῦ Φράγκου, ἄμπελον τοῦ Φραγγιᾶ Λυσάρδου*
- 1648 Καλὴ Δούκα Καμιζῆ Λειβάδιον εἰς κκλὸν Λειβάδι
- 1648 Ἡ Φραντζέσκη Ζαννῆ Ταροῦδου ἄμπελον εἰς Καρδαμίδα*
- 1648 Εἰρήνη-Γεώργη Κλεῖσμα εἰς Καρδαμίδα
- 1648 Εἰρήνη Ζαννῆ Ταροῦδου Κλεῖσμα εἰς Πετεινάρον*
- 1648 Παπᾶ Ἰωάννης Καλέργης Κλεῖσμα τοῦ Καλόνικου
- 1648 Ἀντώνιος Μανιάτης ἄμπελον εἰς τὴν Στέραν.*
- 1648 Παῖσιος Κλεῖσμα εἰς Πύργον*
- 1648 Μᾶρκος τῆς Δάφνης ἄμπελον εἰς Φτελιάν*
- 1648 Φραγγιᾶς Λύσανδρος ἀγροικίαν εἰς Δραφάκι καὶ ἄμπελον*
- 1648 Μαρία Κουσοῦλου ἄμπελον εἰς Τελαμούραν*
- 1648 Φλουρέντζα Παππαβεντούρη Κλεῖσμα εἰς Καρδαμίδα.
- 1648 Ἰωάννης Παππαγιάκουμος τὸ ἥμισυ Κλεῖσμα εἰς Λοῦλον.
- 1648 Μᾶρκος τοῦ Γιάκουμου Μακροῦ Κλεῖσμα εἰς τὴν Λάπην

- 1648 Γιάκουμος Τζαννή ἄμπελον εἰς καλὸν Λειβάδι
1648 Μανώλης Βλάσης Κλεῖσμα εἰς Λούλον.
1648 Φράγγος Κορίνθιος χωράφια εἰς Ἅγιον Παῦλον.
1648 Ἰγούμενος Ἰγνάτιος Καλλιάρχης ἄμπελον εἰς καλὸν
Λειβάδι καὶ Κλεῖσμα τοῦ Ρεσούνου
1648 Παππᾶ Μᾶρκος Χανιώτης συκόδενδρα εἰς τὴν Ἐ-
λαίαν πλησίον τῶν χωραφίων τῆς Μονῆς.
1648 Μαρία Ἀντωνίου Βάλενζα τεμάχιον χωραφίου εἰς
κάτω Λειβάδι.
1648 Μοναχὸς Μωραΐτης τεμάχιον Κλείσματος εἰς τὸ
Στενὸν*
1648 Ὁ Γέρον Κορνάρος ἄμπελον εἰς τὸ Στενὸν* ἀγροι-
κίας εἰς Πύργον* καὶ Κλεῖσμα εἰς τὸν Βαρούχαν*
1648 Ὁ Λαμπριανὸς Σκορδίλης Κλεῖσμα εἰς Ποτάμια
1648 Κασούρης μίαν Σκάλαν χωράφιον εἰς τὴν Ἐλαίαν*
1648 Μακάριος Καλλέργης τῆς Συκαμηναίας τὸ Λαγκαδι*
1648 Πατέστος Ἀταλιώτης, χωράφια εἰς Ἁγίαν Μαρίναν*
1648 Νικολαὸς Πέρου Βαλενζᾶς, χωράφια εἰς Βαρούχαν*
1648 Πέρος Λυσάρδος ἄμπελον εἰς Φτελιάν.*
1648 Ἀντωνέλος Μπόνης, ἀγροικίαν εἰς Ἁγίους Ἀπο-
στόλους*
1648 Ἡ Ζηνοβία Φαλκκοῦ, τεμάχιον χωραφίου μὲ οἰκίαν
τοῦ Σπαργόρη*
- Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἰγνατίου Μπάσσολα
- 1758 9βρίου. 20. Δημήτριος Κορνάρος Κλεῖσμα εἰς τὴν
θέσιν Πύργου μὲ ἀγροικίαν
1758 Ἰουνίου. 10. Ἡ θυγάτηρ τοῦ Καλέγκα ἐν λουρίον
Ἀμπέλιον, εἰς Καλαφάτην*
1758 Λούκας Ἰωάννου Ἀγγελέτας Κλεῖσμα Καλὸν Λει-
βάδι.
1759 Ἰουλίου 15. ὁ Μιχαὴλ Πλουμιστὸς χωράφιον εἰς
τὴν Ἐλαίαν

- 1761 7βρίου 8. Ὁ Μῆρκος Δεσουδάς ἀμπέλιον εἰς τὰ
Λειβάδιαι
1767 8βρίου 10. Ὁ Γιάκουμος Ζύκος χωράφιον Σκαλάδον*
1763 8βρίου 9. Μαρία χήρα Ἡληρωτίδαινα Κλεῖσμα εἰς
τὰ Ποτάμια.
1762 9βρίου. 23. Ἄνθιμος Ἀρχιερεὺς Λιτήτζης ἔλην του
τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν καὶ χρήματα. 1767. ὁ
Κωνσταν. Μπῆκος δύο ἀμπελώνας καλοὺς εἰς θέσιν
Ἐυμαοῦς.
1767 7βρίου 9. Θεόδωρος Σκορδίλης ἀμπέλιον εἰς τὴν
Καρδαμίδα
1767 9βρίου 18. Ἡ Εὐγενούλα Γεωργούλη Γρυπάρη χω-
ράφιον εἰς τὸ λαγκαδι τῆς Ἐλαίας
1768 8βρίου 15. Ἡ Εὐγενού ἀνεψιὰ τοῦ ποτὲ ἡγουμέ-
νου τοῦ Πέτρου Κλεῖσμα εἰς τὸν Ἀμπελόκηπον
1767 Μαρτίου 10. Ἀντώνιος Ρέζης Φώσκουλος κλεῖσμα
εἰς τὸν Καλαφάτην
1767 9βρίου 18. Ὁ Ἀντώνιος Γρυπάρης λειβάδιον εἰς τὸ
Καλὸν Λειβάδι
1767 9βρίου 18. Ἡ Καλαύδα Μιχαλάκη χωράφιον εἰς τὰ
Κάτω Λειβάδια
1771 Ἀπριλίου 17. Νικόλαος Λαμπαρδῆς τεμάχιον χω-
ραφίου εἰς Κάτω Λειβάδια
1768 Ἀπριλίου 17. Ἡ Μπελώνια Δημητρίου Κασσιανοῦ
πωλεῖ ἐν ἀμπέλιον εἰς τὰ Ποτάμια διὰ γρόσια 25
1761 7βρίου 1. Ἰερομόναχος Ἰωάννης Μπουῆς πωλεῖ ἐν
ἀμπέλιον εἰς τὰ Ποτάμια διὰ γρόσια 50, ἑμὸς τὰ πέ-
ριε χωράφια ὀνομαζόμενα Φανάρια.
1765 Αὐγούστου 15. Ἀντωνέλος Κερα. Γεώργιος κλεῖ-
σμα εἰς τὴν Ταλαμούραν πλησίον ἡ Μούσαινα
1768 Δεκεμβρίου 17. Ὁ Χατζῆ Ἰωάννης Κανισκῆς εἰς
τὸ Ταυρησή*
1768 Μαΐου 25. Μῆρκος Κορνάρης κλεῖσμα εἰς τὸν Πύργον*

- 1768 Αύγουστου 1. Ματθαῖος Μπῶος ἀμπέλιον εἰς τὰ
Λειβαδάκια
- 1775 7βρίου 1. Ἐρηνάκι θυγάτηρ Ματθαίου Μπάου γή-
πεδον εἰς Καραμπαπᾶ*
1769. 10βρίου 30. Κωνσταντῖνος Σαβάκης τμήμα χω-
ραφίου εἰς τὴν Ἐλαίαν
1769. Ἀπριλίου. 14. Γεώργιος Καλαφατάκης χωράφιον
εἰς Προφήτην Ἡλίαν
1769. Μαρτίου 27. Μαρία Βαντελοῦ χωράφια εἰς τὸν
Προφήτην Ἡλίαν
- 1770 Φεβρουαρίου. 28. Ζαννῆς Δεσούδας τὸ ἕμισυ τοῦ πλοίου
του*
- 1770 Μαΐου. 10. Μαροῦσα Ἀντωνίου Σκαρδανᾶ ἀμπέ-
λιον καὶ Λειβάδι εἰς τὰ κάτω Λειβάδια
- 1771 8βρίου. 12. Μανδελένα Πέτρου Σπουλιωτάκη, Κλει-
σμα εἰς τὰ Βατούδια πωλεῖ ἢ ἰδία εἰς τὴν Μονὴν
διὰ Γρόσια 20.
- 1772 Ἰαννουαρίου. 13. Ὁ Γιάκουμος Μαγκιόρος Κρής
Πλοίαρχος ἀφιέρωσε γρόσια 700, ἵνα τὸ ὕδραγωγεῖον
τῆς Μονῆς κατασκευασθῆ.
1767. Ἰαννουαρίου 5 Γεώργιος Ζαφείρη Ἀρτακηνός ἀμ-
πελον εἰς τὸ Μαῦρον Πετράδι* καὶ ἡ γυνή του Κιου-
ρανὸ Κλεισμα καλὸν εἰς τοὺς ἀγίους Ἀποστόλους
ἢ ἰδία Κλεισμα εἰς τοὺς Πύθους.
1768. 7βρίου. 3. Μαρουλάκι Ἀντωνίου Γκῶζη Γήπεδον
εἰς τὴν χώραν*
- 1772 Ἰαννουαρίου 15, Νικολέτα θυγάτηρ Σκεβῆς πωλεῖ
τῆς Μονῆς ἓν τεμάχιον ἀμπέλου εἰς τὴν θέσιν Βατοῦ
διὰ Γρόσια. 20
1771. Ἰουλίου. 26. Ἀντώνιος Νικόλας καὶ Εὐστάθιος
Ἱερονίμου Ἀγγελῆ Κλεισμα εἰς τὸ Καλὸν Λειβάδιον
1776. Αὐγούστου 16. Πέτρος Κανισκῆς Κλεισμα εἰς τὸν
Πύργον*

1772. Μαΐου 4 Εὐγενούλα Λυμπερίου Κλεισμα εἰς τὸν Ὀμβροδέκτην τοῦ Λάμπη*
- 1772 Ἰουλίου 10. Ὀργετῶ Ματθαίου Βιτάλε, Κλεισμα εἰς τὸν Ὀμβροδέκτην τοῦ Λάμπη*
1773. Ἀπριλίου. 25. Ζωρζάκης Μπῆος Κλεισμα εἰς τοῦ Λάμπη τὸν Ὀμβροδέκτην*
1766. 7θρίου 3. Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἀνθιμος Λιτίτζης ἐπώλησεν εἰς τὴν Μονὴν τὴν οἰκίαν δεσποτικῶς ὀνομαζομένην τὸν Κῆπον τὸ Κλεισμα διὰ Γρόσια δύο χιλιάδας, ἐκ τῶν ὁποίων ἀφιερώνει Γρόσια 400.
1796. Ἰουνίου 15 Ὁ ἱερεὺς Ζαχαρίας Πετροῦς καὶ ἀδελφὴ αὐτοῦ Μανδελένα Κλεισμα εἰς τὴν Καρδαμίδα
- 1797 Φεβρουαρίου 6 Φρανζέσκα καὶ Γρηγόριος Ἀρτακηνὸς Κλεισμα εἰς τὴν Ἐλαίαν.
1797. Μαρτίου 22. Παῦλος Κανισκῆς Κλεισμα εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους* ἐπὶ Μεθοδίου Ἡγουμένου.
1777. 8θρίου 16. Ὁ Ἄρχων Δημήτριος Μαυρογένης Κλεισμα μέγα εἰς τὴν θέσιν τοῦ Καλαφάτη καὶ προσέτι Γρόσια 100
- 1777 Ὁ Ἄρχων Νικόλαος Μαυρογένης Γρόσια 100
1781. Αὐγούστου 2 Εὐστάθιος Γεωργίου Ἀγγελῆ Κλεισμα εἰς Λειβαδάκια
- 1778 Μαρτίου 3. Πέτρος Γκούζης Γήπεδον εἰς τὴν χώραν*
1778. Αὐγούστου 24. Γεώργιος Ἀρτακηνὸς ἄμπελον εἰς Κάτω Λειβαδάκια*
1782. 7θρίου 25. Πιατρίτσα Δούκα Βιτάλε ἐπώλησεν εἰς τὴν Μονὴν ἐν Κλεισμα εἰς τὴν Ἐλιά διὰ γρόσια 30.
1782. Αὐγούστου 28. Πλούσια Τζόρτζου Κορνάρου Κλεισμα εἰς τὴν Καλιβαργιάν*
1784. Λαωρέτα Μιχαήλ Βιτάλε, Κλεισμα καὶ λοιπὰ εἰς τὸν Προφήτην Ἠλίαν τοῦ Βορείου μέρους*
1787. Πιατρίτσα Ἀλεξάνδρου Γρουπέρη, κελλίον εἰς θέσιν Ἁγίας Μαρίας*

1794. 8βρίου. 6 Ἀντώνιος Μπατῆς ἐπὶ Μεθοδίου Ἡγου-
μένου λειβῆδι εἰς τὸ Καλὸν Λειβῆδι
- 1804 Ἀυγούστου 25 ἡ Πιατρίτσα Γεωργίου Λαμπριανοῦ
Κλεισμα εἰς τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους*
- 1804 8βρίου 9. Χριστάδουλος Μάρακαρης Κλεισμα εἰς τὰ
Κάτω Λειβῆδια*
1804. Δεκεμβρίου 30. Φλουρὸ Παπῆ Ἀθανασίου Κλει-
σμα εἰς τὰ Κάτω Λειβῆδια
1807. 8βρίου 15. Κιουρκανούλα Ρίζου Κλεισμα εἰς τὰ
Καινούρια Κλεισματα.
- 1810 Ἰανουαρίου. 7 Λασκαρίνα Νικολάου Ἀσάνη, Κλει-
σμα εἰς τὸν Πύργον*
- 1813 Ὁ Ἰωάννης Νάζος Κλεισμα εἰς τὸν Ἅγιον Ὀνού-
φριον
1814. Ἰουνίου. 9. Ἰγνάτιος Παρθένης ἐν Κλεισμα εἰς
Καινούρια Κλεισματα.
1816. 8βρίου 17. Ἐλένη Μπονάκη Χατζῆ Δημητρίου ἐπώ-
λησεν εἰς τὴν Μοῆν τὸ Κλεισμα εἰς θέσιν Καρδαμί-
δα διὰ Γρόσια 400.
- 1816 Μαΐου. Μαρία τοῦ Χατζῆ Λαμπριανοῦ Κλεισμα εἰς
τὰ Κάτω Λειβῆδια
1818. Ἰουλίου 18, Ἡ Σταματούλα τοῦ Βερέ εἰς Ἐμμα-
οὺς ἄμπελον εἰς τὴν Καυκίστραν*
- 1821 Μαΐου 1. Νικόλαος Βουγιούρης κλεισμα εἰς τὸν
Λούλον.
- 1822 Ἰουλίου 11. Νικόλαος Ἀνδριόπουλος ἐν ζευγὸς βρα-
χιόλια καὶ μίαν ροζέταν.*
- 1827 Ναρτίου 11. Ἐρημὼ Χατζῆ Ἀντωνάκη κλεισμα
εἰς τὰ κάτω Λειβῆδια
- 1827 Μαΐου 11. Ἀντώνιος Καραγεωργῆς, κλεισμα εἰς
τὴν Ἐλαίαν.
- 1828 9βρίου 13. Στάθης Στρατούδαινας τρεῖς ζευγαριάς
εἰς ἄγιον Πέτρον.

- 1831 9θρίου 21 Δημήτριος Σταυρακόπουλος κλείσμα εις
Μαῦρο Πετράδι
- 1832 Ἰουνίου 3. Ματθαῖος Ματζουρανῆς, χωράφια εις
Ποτάμια
- 1774 Φεβρουαρίου 23. Μιχαὴλ Βαρσαμῆς Πάριος εις Μέγα
Κρημνὸν χωράφια*
- 1762 Ἰανουαρίου 16. Ἄννα Πασκουλοῦ χωράφια εις τὰ
Λειβαδάκια*
- 1782 Ἰουλίου 17. Ζαυνῆς Καλαμαρῆς παραγκαιριὰν εις τὰ
Γιαλούδια.* χωράφια εις τοῦ Λουμπίνη τὴν Πλάκα,
χωράφια εις τὸ Σκουλικοσκύρη* καὶ εις τὸν Λούλον
χωράφια*
- 1837 8θρίου 24. Διονύσιος Ἱερομόναχος Χανιώτης ὁ καὶ
Ἠγούμενος χρηματίας, Μάρκος Χανιώτης, Νικόλαος
Χανιώτης, Ἰωάννης ἀδελφοί, ἀφιέρωσαν τὸ Μονύ-
δριον τῆς οἰκογενείας των καὶ τὰ κτήματα αὐτοῦ
πάντα. Κλείσμα ἐν ᾧ περιέρχεται τὸ Μονύδριον καὶ
μὲ κελλίον, ἕτερον κλείσμα εις τὸ αὐτὸ μέρος, ἓνα
κῆπον μικρὸν εις τὸ ἴδιον μέρος, ἀμπέλιον, καὶ κλει-
σμα, εις τὴν ἰδίαν θέσιν, μίαν παραγκαιριὰν, κλει-
σμα, ἕτερον ἀμπέλιον καὶ κλείσμα εις Λούλον,
Κλείσμα εις Καλαφάτην, Κλείσμα εις Λιὰν*
Κλεισματάκι εις Ἀσπαλάθους,* δύο Κλείσματα εις
Πίθους
Κλείσμα εις Ἀσβεστοπὴν, Κλείσμα εις Στενὸν
Κλείσμα μικρὸν εις Ποτάμια μὲ συκόδενδρα
Χωράφια εις Τζαγκάρη, χωράφια εις Λούλον* εις
τοῦ Στεφανῆ τὸν λόγον*
- 1842 7θρίου 23. Ἀρχιερεὺς Ἀνθιμος Κομνηνὸς διὰ δια-
θήκης του ἀφιέρωσε εις τὴν Μοῆν ἕλην τὴν δευτέ-
ραν ἀρχιερατικὴν στολὴν του, ἐπὶ Διονυσίου Κοσμᾶ ἢ
Ῥουζαίου.
- 1850 Αὐγούστου 23. Γεώργιος Κωνσταντίνου Μπαλιτῆς

- εις θέσιν Λιγαρίδια χωράφια Ζευγαριαῖς πέντε, ἐπὶ ἡγουμενίας Γρηγορίου Φραγκάκη.
- 1850 Δεκεμβρίου 10. Ὁ Μοναχὸς Σωφρόνιος Ψάρὸς δρ. 500 ἐπὶ Γρηγορίου
- 1822 Φεβρουαρίου 15. Μανώλης Μισολόγου Χανιώτης Κλειῖσμα εἰς θέσιν Καλαφάτη
- 1855 Φεβρ. 2. Τζαννῆς Πολυκανδριώτης καὶ οἱ υἱοὶ του Ἀντώνιος, Δημήτριος, Ἰωάννης ἐν κλειῖσμα εἰς Καλὸν Λειβάδι
- 1855 19 Μαΐου Νικόλαος Μπέλτας καὶ σύζυγος Μαρία Λουμπιδάκη κλειῖσμα πλησίον τοῦ Κλείσματος Μακρῆ
- 1855 19 Ἰουλίου Ὁ Μοναχὸς Ἱερεμίας Ἀργουδέλλης εἰς Νάξον χωρίον Ἀπεύρανθον Κλειῖσμα μὲ 80 ἐλαιόδενδρα
- 1856 10 Ἰουλίου Βιατριζὴ Δρακοπούλου ἐν ἐπιτραχήλιον χρυσοκέντητον μὲ τοὺς Ἀποστόλους, ἐν ἐπιγονάτιον καὶ ἓνα σταυρὸν ἀργυροῦν
- 1857 27 Μαΐου. Μιχαὴλ Ἀσημομύτης Κλειῖσμα εἰς Λειβαδάκια
- 1856 30 Μαΐου. Ὁ Μοναχὸς Ἀθανάσιος Λίλος Ρουσσὸς ἁγίας εἰκόνας 28, 4 στολὰς ἱερατικὰς, κηροπήγια ἀρζάν-πλακέ, 2 ἑτέρας ἱερατικὰς στολὰς, φελόνια, μίαν στολὴν ἱεροδιακόνων, 13 εἰκόνας, δύο καλύμματα ἀπὸ φέλπα ἢ μία μαῦρον κατηφὲν ἁγίας τραπεζῆς, 4 ζεύγη ποδιῶν, 1 ἀπλάδα ἁγιασμοῦ ἀπὸ Ρωσσίαν δωρήματα τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν
- 1858 2 Ἰανουαρίου. Ὁ Μοναχὸς Μάξιμος Φώσκολος μίαν οἰκίαν εἰς χώραν εἰς τὸν ἅγιον Εὐθύμιον
- 1862 25 Μαρτίου. Ἀγγελετὴ γυνὴ Κωνσταντίνου Μορφινοῦ ἐν ζεύγος βραχιόλια χρυσοῦ*
1861. 20 Μαρτίου Μαρουσὴ Ἐμμανουὴλ Καπάκη ἐν ζεύγος βραχιόλια χρυσοῦ*

1863. 12 Ἰανουαρίου Μιχαὴλ Κορνάρος καὶ σύζυγος Καλυψὼ Κώνστ. Γκύζη ἐν ἀμπέλιον εἰς Ἐμμανουὺς δύο ζευγαριαῖς
1865. Θωμᾶς Δ. Χάμπας παραγκαιρίας εἰς Ἐλεημονή-
τραν*
1876. Αὐγούστου 20. Ἀγορὰν τῶν τριῶν κτημάτων, δύο Κλείσματα καὶ μία παραγκαιρία τῆς Μούσαινας ἀπὸ τοῦς κληρονόμους τοῦ ἐπισκόπου Φαρσάλων Νικοδήμου διὰ γρᾶσια 400.
- 1875 Ἰουλίου 22. Παναγῆς Δ. Βαλιάνος Μυκόνιος ἐξ Ἰασιῶν ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Μονὴν ἅγιον Ποτήριον μετὰ Διασκαρίου καὶ λοιπῶν, καὶ ἱεροκαλυμμάτων χρυσοκεντήτων, ἐν θυμιατῶν, ταῦτα πάντα μεγαλοπρεπῆ ἀργυρᾶ, χρυσομένα.
- Λαμπριανὸς καὶ Γεώργιος Ν. Ἀμπανόπουλοι συνδρομὰς ἐκ διαλειμμάτων, καὶ δίαφορα ἔπιπλα πρὸς χρῆσιν τῆς Μονῆς.
- Ἀλκιβιάδης καὶ Γεώργιος Π. Γρυπάρη συνδρομὰς ἐκ διαλειμμάτων πρὸς βοήθειαν τῆς Μονῆς
1869. Μαριγὼ Καλλιάρχῃ συνδρομὴ πρὸς τὴν Μονὴν ἐκ δραχμῶν τρισχιλίων.
- Ἰωάννης Καλλιάρχης μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Μακαρίου Καλλιάρχου ἐκ διαλειμμάτων συνεισφορὰς πρὸς βοήθειαν τῆς Μονῆς.
- 1876 Αὐγούστου 2. Ἡ Κατίγκω Ἰακώβου Κοκόλη ἐν Κόρφι μετὰ ἀδάμαντας εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.
- Γεώργιος Ἀγγελῆς ἐν κανδύλιον ἀργυροῦν.
- Ἡ Σταματικὴ Βογιατζῆ ἀπὸ Κέρζῃ ἱερὰ ἄμφια καὶ ἐν κανδύλι ἀργυροῦν.
- Ἡ οἰκογένεια Π. Γρυπάρη ἀφειδῶς πάμπολλα παρέχει τῇ Μονῇ. Κυρ. Χανιώτης κτῆμα.
- *Ὁ μακαρίτης Δ. Βέλλης εὐηργέτησε τὴν Μονὴν.
- *Ὁ μακαρίτης Σαλματανάκισ ἀφῆκε 5 χιλ. δραχ. χρυσᾶς.

Ἡ Φλ. Κοντιζζ κήμ. δύο χιλ. ἐπὶ ἡγουμεν. Ἄλ. Ἀναργ. Ὁ κ. Νικόλαος Π. Γρυπάρης ἐκ διαλειμμάτων τρόφιμα καὶ ἐπίχρυσον πολυέλαιον ἐπὶ ἡγ. Ἀλεξ. Ἀναργύρου.

Ἐνταῦθα καταχωρίζοντες τὰ ἔργα τοῦ νῦν ἡγουμένου κ. Ἀλεξ. Π. Ἀναργύρου, ἅπερ θεωροῦμεν ὡς ἀπαρχάς, εὐελπιστοῦμεν, ὅτι ὁ ἐπίμονος αὐτοῦ χαρακτήρ θὰ ὤφελήσῃ καὶ διὰ μειζόνων τὴν Μονήν. Καὶ δὴ ἐποιήσατο:

1) Ἐπιδιόρθωσιν πάντων τῶν ἱερῶν κειμηλίων τῆς Μονῆς,

2) Ἐπισκευὴν τοῦ νεοῦ προσωρινῆν δι' ὑδροχρωματισμοῦ,

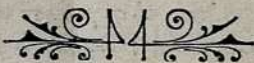
3) Δι' αὐστηρῶν ἐτησίων οἰκονομιῶν ποίμνιον πολλοπλυσισθέν,

4) Ἀγορὰν ἡμιόνων, ὄνων καὶ φορβῆδος,

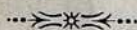
5) Ἐκ δωρηθεισῶν βοῶν παρὰ τῶν κ. κ. Ι. Κελαμύρη καὶ Π. Γρυπάρη ἀγέλην,

6) Σκέψιν πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῆς Μονῆς, καθ' ἣν προέβη εἰς τὴν δέουσαν συνενόησιν μετὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἐρμουπόλει Μυκονίων πρὸς ἐκδοσιν βιβλίου τῆς Μονῆς, ἐξ οὗ θὰ προέλθῃ ἰκανὸς πόρος. Ἡ σκέψις ἦτο λίαν τελεσφόρος, διότι εἰς τὴν φωνὴν τοῦ προέδρου τοῦ εἰρημένου Συλλόγου καὶ τοῦ ἡγουμένου κ. Ἀλεξάνδρου πάμπολλοι ἔσπευσαν, ὅπως ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, ὧν τινες ἐκ παρθυμίας καὶ προκτετέβχλον τὸν αὐτῶν ὄβολόν.

Οὐδὲν τῶν δι' ἀστερίσκων σημειουμένων κατέχει σήμερον ἡ Μονή· ἐξ αὐτῶν ἄλλα μὲν κατέχονται παρανόμως, τινὰ δ' ἐπωλήθησαν καὶ τινὰ ἐδωρήθησαν παρὰ τῶν ἡγουμένων ἐπὶ τουρκοκρατίας, πολλὰ δὲ τεμάχια ἀγρῶν καὶ ἀμπελῶν ἐκ τῶν σήμερον ὑπαρχόντων συνήνωσεν εἰς ἓν ὁ Ἠγούμενος Μεθόδιος.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Μιχ. Κορηλάκις	5	Στυλιανός Ζάκης	1
Μιχ. Σάντοριναΐος	1	Γ. Α. Μπόνης πλοίαρχ.	1
Νικ. Καρναλάκις	15.	Εύστρ. Ι. Βαμβακούρης	1
Μιχ. Κονσολόπουλος	1	Ν.Ζ. Πιταρτζις πλοίαρχ.	1
Φραγ. Σολωμός	1	Μαρίο Ι. Δακτυλίδου	1
Νικ. Ἀλειμματύρης	1	Ἀναστασία Ι. Ἰγγλέση	1
Χαρ. Βαρβέρης	2	Οἰκογέν. Ν. Πατρινοῦ	1
Ἄντων. Γκίζης	1	Ζ.Ν. Πιταρτζις πλοίαρχ.	1
Ματθ. Ἀνδρόνικος	1	Νικ. Κ. Ζουγανέλλης	1
Στεφ. Πατρινός	1	Ἰω. Ἐμ. Πλουμιστός	1
Βασίλ. Δρίτσας	1	Βασ. Ν. Γρυπάρης	1
Δαμ. Βούλγαρις ἱερεὺς	1	Νικ. Θ. Μπουγιούρης	1
Σωτήριος Ἀγιοὺς ἔργοδ.	1	Μιχ. Α. Μπόνης	1
Μιχ. Βρετόπουλος	1	Ἰω. Π. Κουτσοῦκος	1
Ἄντ. Μπαντιεράκις	1	Νικ. Π. Κουτσοῦκος	1
Ἄντ. Κ. Ζουγανέλλης	1	Ἰωάν. Γ. Κόπελλος	1
Ἄντ. Ι. Κουκῆς	1	Νικ. Ι. Δακτυλίδης	1
Παναγῆς Καλλιάρης	1	Δημ. Κ. Ζουγανέλλης	1
Ἐμ. Μ. Ἀνδρόνικος	1	Νικ. Κελύμνιος	1
Γεώργ. Εὐαγγέλου	1	Νικ. Μ. Παπουτσῆς	1
Παναγ. Ἀγγελῆς	1	Νικ. Γ. Βερώνης	1
Θ. Α. Χάμπας ἔμπορ.	1	Ἄντ. Ι. Ἀμουριανός	1
Νικ. Ι. Γρέγος »	1	Ἰάκωβος Δ. Ζουγανέλλης	1
Γ. Κριτσιδήμας »	1	[ἢ Μπαλταῆς	1
Βασ. Χ. Εὐδῆς δημοδ.	1	Ἰωάν. Δ. Ἀργουδέλλης	1
Γεώργιος Τζίνης	1	Δομέν. Κ. Ἀθαμαρίτης	1
Καλουνδῶ Ἀθυμαρίτου	1	Ζωρζης Ι. Σικινιώτης	1

Ἄνδρ. Ἀλαφάνος	1	Φραντ. Ζ. Κοντιζᾶς	1
Ἄνουσὸ Σ. Γρέγου	1	Ἐμ. Καλαμαρᾶς	1
Ἄνουσὸ Β. Λομβάρδου	1	Ἰωαν. Β. Σαμιωῆτης	1
Ἰερ. Παντελόπουλος	1	Ἄ. Δ. Σταυρακόπουλος	1
Σπ. Ε. Ἀντύπας	1	Ἰωαν. Ἀ. Ἀσημοῦτης	1
Γεώργ. Π. Παγανέλης	1	Ζ. Δ. Ἀσημοῦτης	1
Ἰωάν. Ν. Γρυπάρης	1	Γεωργ. Μιχ. Ὀρφανὸς	1
Ἰωάννης Δ. Βράκας	1	Γεωργ. Δ. Κατσαρὸς	1
Λοῖζος Ν. Ξενάριος	1	Δ. Ν. Πολυκανδριώτης	1
Πέτρος Ἐλευθερίου	1	Ἄντ. Μ. Καλαμαρᾶς	1
Ἀναστ. Ζ. Χανιώτης	1	Φραντζ. Δ. Παπουτσᾶς	1
Ἄντ. Ν. Χανιώτης	1	Ἰωαν. Π. Κοντὸς	1
Ἄντ. Μονογιός	1	Ἰ. Γ. Πολυκανδριώτης	1
Νικ. Σ. Καπέλλας	1	Νικ. Στ. Κουκᾶς	
Σταῦρος Καλαμαρᾶς	1	Γεωρ. Δ. Κουκᾶς	
Θωμᾶς Κονταρίνης	1	Γεωργ. Ἰ. Καθρέπτης	1
Ζάννης Ἀργουδέλης	1	Νικ. Γ. Μπουγιούρης	1
Ζαννῆς Γ. Στάης	1	Ἰωαν. Κοσμᾶ Καλαμαρᾶς	1
Στυλ. Ζ. Πολυκανδριώτης	1	Μαρία Ἰ. Καλαμαρᾶ	1
Ἰωαν. Ζ. Χανιώτης	1	Κυριᾶκος Ν. Λοῖζου	1
Μιχ. Δ. Κουκᾶς	1	Κυριᾶκος Γ. Μανδουλαρᾶς	1
Νικ. Ἄντ. Ταγιᾶδος	1	Ἄντ. Ν. Μπουγιούρης	1
Ἰωαν. Ἀλ. Μπουγιούρης	1	Νεοφ. Γλυκογιαννᾶκης	
Κυριᾶκος Μ. Καλαμαρᾶς	1	[Ἰεροδ.	1
Ἐμμ. Πλουμιστὸς	1	Ἐλένη Καρύδη	1
Μιχαήλ Γ. Κουνάνης	1	Φρασκὸ Μαλαματένια	1
Ἰ. Κ. Ζουγανέλλης	1	Ἰωαν. Ματθαίουπουλος	1
Χαρ. Μπαρμπέρης	1	Ζαννῆς Πουντούρης	1
Ἰωαν. Β. Κοντὸς	1	Μαρία Μ. Καθρέπτη	1
Φιλ. Β. Κοντὸς	1	Ἐλένη Ἀ. Θεοχάρη	1
Θεοδ. Κ. Ζουγανέλλης	1	Δημ. Ἀμπανόπουλος	1
Δημ. Ἰ. Μπουγιούρης	1	Σωτ. Βαμβακούρης	1
Στ. Δ. Σταυρακόπουλος	1	Νικ. Ράμπλιας	1

Δημ. Κορφιάτης	1	Ίωαν. Ν. Σατοριντζός	1
Φρασκώ Κορώνη.	1	Ί. Θ. Παναγιωτόπουλος	1
Ίωαν. Κολλαξής	1	Λεονάρδος Καπής	1
Ίωαν. Τραπέλλας	1	Νικ. Άλεξ. Δακτυλίδης	1
Μαρία Ψάλτου	1	Μανδελουσώ Σ. Πετρῆ	1
Άδαμαντία Μουσούρη	1	Φρασκώ Κ. Καλοξύλου	1
Άντ. Ν. Δαμουλιζνος	1	Άλεξ. Άσημουύτης	2
Ίωαν. Θυμαρῆς	1	Αϊκ. χήρχ Σταυρακοπούλου	1
Καλλιόπη Ί. Γαλόννη	1	Στυλιανός Στινάκις	1
Άννεζώ Θ. Χαρτοπούλου	1	Μιχ. Άντ. Μάρκαρης	1
Δημ. Δ. Βράκας	1	Δημ. Φ. Άργουδέλλης	1
Στυλιανός Ί. Γρέζος	1	Θεοδ. Α. Χαρσκόπουλος	1
Νικ. Ήρ. Κοντόσταυλος	1	Γεωργ. Κόντας Ίερεύς	1
Δημ. Μ. Δαβερώνης	1	Μιχ. Λεμωνῆς	1
Αϊκ. Π. Φιδέλη	1	Γεωργ. Σαμιώτης	1
Κωνστ. Καμπάνης	1	Εένος Ν. Καλαμαρῆς	2
Κωνστ. Π. Ευδάκις	1	Γεωργ. Ξενάριος	1
Μαρουσώ Γ. Άσημουύτου	1	Μαργαριττα Μπάσσουλα	1
Ίωαν. Ήλ. Άναπλιώτης	1	Δημ. Α. Άγγελεταίκις	1
Δημ. Ν. Έλευθερίου	1	Μιχ. Α. Άγγελεταίκις	1
Σταματικῆ Π. Καλοξύλου	1	Σταματ. Τρικαμηνῆς	1
Άννουσώ Ν. Κουσαθανῆ	1	Ζινηῆς Καλαμαρῆς	2
Γιαννούλης Μανιῆτης	1	Άνδρέας Πατεράκις	1
Θεοχάρης Χαρτόπουλος	1	Γικκουμινώ Άγγελεταίκη	1
Κωνστ. Άθυμαρίτης	1	Μαρ. Χ. Ζουγανέλλη	1
Είρ. Άνδρ. Ρούσου	1	Έλένη Ζ. Ζουγανέλλη	1
Μιχ. Ευδάκις	1	Γεωργ. Ν. Άντωνίνης	1
Νικ. Λυκούρης	1	Ζαννετίνα Ζ. Κουκιῆ	1
Μιχ. Βαμβακούρης	1	Μαρίνα Δ. Βερώνη	1
Άθ. Παπορτῆς	1	Μικῆς Μάρκουλος	1
Γεωργ. Σπινιόλος	1	Άντων. Κ. Συριανός	1
Άντ. Μ. Ξενάριος	1	Άθαν. Ν. Καμπάνης	1
Γεωργ. Δ. Κουκιῆς	1	Ματθ. Άντωνίνης	2

Φρατζ. Νάζος	1	Ἰωάννης Ν. Σακκᾶς	
Δημ. Γρυπάρης	1	[φοιτ. Θεολογ.	1
Ἰωάν. Γρυπάρης	1	Δημ. Ζ. Χανιώτης	3
Ἄλέξ. Κουνάνης	1	Νικ. Γ. Ξενάριος	1
Σταμ. Μ. Ἀντωνίνης	1	Χρ. Πολυκανδριώτης	1
Γ. Βερνῆς Ἐπισ. ἐπίτρο.	2	Γεώργ. Ν. Ξενάριος	3
Σοφία Καμπάνη	1	Νικόλ. Λυκούρης	1
Μαρουλίνα Θανοπούλου	1	Κωνστ. Ζ. Χανιώτης	1
Κορνηλία Καμπάνη	1	Βασίλ. Σαμριώτης	1
Εἰρήνη Ἀργουδέλλη	1	Πέτρος Ἀλειμματύρης	1
Νικ. Κ. Γεωργούλης	1	Ἐμμ. Βαρδαλάχος	1
Λ. Χαρακόπουλος	1	Δημήτρ. Ξενάριος	1
Ἐλένη Γεωργίου	1	Νικόλ. Δ. Ξενάριος	1
Σταμ. Βαβούλης	1	Εὐάγγελ. Κατσούλης	1
Εὐφρ. Γρυπάρη	1	Μικέλλος Δρακόπουλος	1
Ἄνεζώ Μ. Μιχαηλτζιάνου	1	Σοφία Κατσαροῦ	1
Δ. Τρανοῦ	1	Φ. Παπουτσᾶς (ἱερομ.)	2
Καλ. Γρυπάρη	1	Νικόλ. Ε. Ἐλευθερίου	1
Μαρία Δ. Βένσις	1	Δημήτρ. Σ. Παπουτσᾶς	
Σταῦρος Παντελόπουλης	1	[οἰνοπώλης	1
Ἄννουσώ Ζ. Ζουγανέλλη	1	Ματθαῖος Μ. Ξενάριος	1
Μαρίνα Φλ. Λυκούρη	1	Δ. Μ. Σταυρακόπουλος	1
Ἰωάννης Λεβαντής	10	Ἰω. Γ. Πολυκανδριώτης	1
Ἰωάννης Κοκκώλης	1	Νικόλαος Λυκούρης	1
Ἰωάννης Μονογιός	1		
Δημήτρ. Δ. Κοντιζᾶς	1	Σύρου	
Μαρία Γ. Κορνηλάκι	1	Δημ. Γρυπάρης	1
Μαρία Δ. Ζηρίλιου	1	Μιχ. Φραντζεδάκης	2
Ἄννουσώ Ἰμπριάλου	1	Ἰωάν. Πολυκανδριώτης	1
Γεώργιος Καρπουζᾶς	1	Γεώργιος Ευδάκης	1
Αθ. Κατσούλης δημ.δ.	1	Ἄντων. Μονογιός	1
Δημ. Βασιλόπουλος	1	Χρ. Τσεμπερόπουλος	1
Ἄντ. Ἀσημομύτης	1	Μινοῦσος Παπουτσᾶς	1

Φώτης Κατσούλης	1	Ἰωάννης Μαραγκός	1
Γεώργιος Ἀργουδέλης	1	Στυλιανός Κορνάρος	1
Ἄν. Γκ. Ἀναργύρου	1	Ἀντώνιος Παξυμάδης	1
Κύριλλος Βενιέρης Ἀρχι- [μυνοδρ. καὶ ἱεροκλήρ.	2	Ε. Γαβαλλῆς δημοδ.	1
Σπ. Δραγάτσῆς Καθηγ.	1	Δημ. Ἰλαρίων	1
Φραγκ. Ἀπ. Κοντιζῆς	1	Δ. Λούβαρης	1
Σταῦρος Δ. Τζιώτης	1	Α. Μοσχωνᾶς	1
Γεώργ. Α. Κοντιζῆς	2	Κ. Θ. Ἀφεντούλης	1
Ἄλεξ. Κουντούρης	2	Μάριος Καῖσαρ	1
Κωνστ. Ν. Κριεζῆς	10	Ἀδελφοὶ Κοντογεώργη	1
		Εὐάγγελος Γέμελος	1
		Μηνᾶς Ζαχαρίου	1
		Θ. Κουλουμόπουλος	1
		Μιχαὴλ Καλαμαρῆς	1
		Σταῦρ. Ν. Φιλιππίδης	1
		Ἀθηνῶν	
		Δημ. Μ. Βενιέρης	5
		Ἰωάν. Δ. Βενιέρης	5
		Ξενοφ. Κορηλάκις	2
		Πέτρος Καλλίνικος	2
		Εὐστρ. Ἀ. Γρυπάρης	3
		Δημ. Φαμέλλης	2
		Δημ. Κρητικὸς	1
		Θεοδ. Παπαδόπουλος	1
		Νικηρ. Ἀμπανόπουλος	2
		Εὐάγ. Ἰγγλέσης	2
		Ἀγγελικὴ Ν. Ἐλευθερίου	1
		Ἀπόστολος Ἀποστολίδης	3
		Ἰθάκης	
		Ἐλ. Παπουτσᾶς Ἱεροδ.	1

Πειραιῶς		Ἄγηςίλ. Βούρτζλης	1
Δημ. Ι. Κουκᾶς	1*		
Ζαννῆς Ι. Κουκᾶς	1	Κορίνθου	
Γεωργ. Γρεβενιώτης	1	Δημ. Ἐ. Πλουμιστός	20
Βασίλειος Λαδονικόλας	1	Μαρουλῶ Κέρδαινα	10
Ἀνδρέας Νικολάου	1	Γεώργ. Σταματέλλος	10
Ἀθανάσ. Πλοῦμος	1	Ν. Ἰωάν. Πλουμιστός	10
Χαρ. Ἀθ. Λιάπης	1	Σταῦρος Ν. Σάμιος	2
Ἀντών. Χαλίκης	1		
Δ. Μανδουλαρᾶς	1	Οἱ ἐν Κωνσταντινου-	
Γεωργ. Ἐλευθερίου	1	πόλει συνδρομῆται	
Ἐπαμεινώνδας Μαραγκάκης	1	Α. Ζ. Ἀντωνίνης Ἀρ-	
Ἀνδ. Μαραγκάκης	1	[χημανδρίτης	5
Ἀνδ. Μιτολόγος	1	Δ. Ε. Παρθενόπουλος	1
Γεώργ. Ἐλευθερίου	1	Εἰρ. Δ. Παρθενοπούλου	1
Γεώργ. Χρυσανθόπουλος	1	Ἀργυρῶ Δ. »	1
Γεώργ. Πολυκανδριώτης	1	Ἀνδρέας » »	4
Ζουγάνες Ἐλευθερίου	1	Γεώργιος » »	1
Δημ. Ν. Ἐλευθερίου	1	Ἐλευθέριος Δ. »	1
Κωσ. Ἠσύρβαλος	1	Ζαχαρούλα Κ. Πρόκου	1
Φραζέσκος Παπουτσᾶς	1	Γ. Ι. Κοῦζος Διευθυντῆς	
Δημήτριος Λάμπρου	1	[Ἑλλ. Σχολ.	1
Ἐλευθ. Ἐλευθερίου	1	Ἡρακλῆς Ἀναστασιάδης	1
Μανοῦσος Χαλίκης	1	Θ. Α. Θεοφυλακτίδης	1
Ἀνδρ. Πασσᾶς	1	Θεμισ. Μ. Ἀλπέρτης	1
Χριστοφ. Νοταρᾶς	1	Μανασσῆς Κατερινάκης	
Στερ. Γαλάτης	1	[Ἀρχιμανδρ.	1
Ἰωάν. Δημ. Κουκᾶς	1	† Ὁ Μυρ. Ἀθανάσιος	5
Γ. Βακάλας	1	Γ. Κ. Παπαδόπουλος Δι-	
Ἰωάννης Δρακόπουλος	1	[ευθυντ. Ἑλλ. Σχολ.	1
Δημ. Γαλανάκης	1	Ι. Ἀναστασιάδης	1
Π. Μπαλτζᾶς	1	Ἰωακείμ Ζ. Μουστάκας	2
Θεοδ. Ζουλιᾶκος	2		

Θεοδ. Χ. Σπανίδου Δι- [ευθύντρ, Έλλ. Παρθ.	1	Ἀνδρόνικος Κυτάρογλου	1
Ἐλένη Ποντίδου	1	Βραΐλας Ρουμανίας	
Ὀλγα Νικολαΐδου	1	Γεώργ. Φ. Φειδέλης	2
Α. Τρυφωνίδης	1	Κωνστ. Ἀντ. Φειδέλης	1
Ἀριστείδης Ἰατρόπουλος	1	Ἀργύριος Παππαδάτος	1
Ἀντ. Ι. Χαλκιοπούλου	5	Ν. Ζ. Φερεντίνος	2
† Ὁ Ἐλ, Ἀγαθόγγελος	2	Ἰωάννης Τρωϊάννος	1
† Ὁ Συναδάων Εὐγένιος	5	Κοσμάς Λάμπρου	3
Ἀντ. Κ. Βετσόπουλος	1	Μάρκος Φ. Δαρούσος	1
Ἀδελφοὶ Ἀθανασιάδου	1	Δημ. Β. Θεοδορόπουλος	1
Κυριάκος Ἀναστασιάδης	1	Ἀλέξανδρ. Ἀσβκνίτης	1
Ζήσης Παπαζήσης	1	Νικόλαος Τσιμάρας	1
Ἀβραάμ Παπαδόπουλος		Ἰωάννης Βερτόπουλος	
[ιεροδ.	1	Παύλος Παλαμάρης	1
Πολυχρόνης Καρυαδάκης	1	Σπύρος Ἀγγελῆτας	1
Μιχαήλ Παπαδόπουλος	1	Δημήτριος Βάρναλης	1
Γεώργ. Θεολόγου Καστε- [λιώτης	1	Κωστής Πετρίδης	1
Δημήτριος Σουλιώτης	1	Δημήτριος Ἀθυμαρίτης	1
Κωνσταντ. Παλαμίδης	1	Πέτρος Ἀλειμματύρης	1
Κωνσ. Ι. Ἰωσηφίδης	1	Γεώργιος Φέρρος	1
Ἰωάννης Ζαχαρόπουλος		Ἰωάννης Γαρούμπης	1
[Πρωτοψάλτης	1	Περρῆς Καλόζυλος	1
Πρόδρομος Νομίδης Μου- [χτάρης	1	Χαριτωμένη Γ. Φειδέλη	1
Ἀντώνιος Μάρκου	1	Πολυξένη Ἀντ. Φειδέλη	1
Νικόλαος Βασιλειάδης	1	Θεάλη Φειδέλη	1
Ἀναστ. Δελεκόπουλος	1	Ἀλέξ. Θ. Λαμπρινός	2
Ἰωάννης Τσαρόπουλος	1	Οὐρανία Α. Λαμπρινού	2
Στυλιανός Γιαννακῆς	1	Ἀλεξανδροείας	
Θεοδώρα Ἀργυριάδου Δι- [ευθύντρ. Έλλ. Παρθ.	1	Δ. Ἀγγελετάκις	10
		Π. Ν. Γρυπάρης	10
		Α. Δελακοβίας	2

Ἄ. Νταπώτης	2	Γεωργ. Μζούνης	3
Κων. Γ. Ἀνστασιιάδης	5	Μπουφίδης	2
Γ. Τήμος	1	Κερχαγιῆς	2
Ἴδου. Δενδρινός	2	Σταῦρος Μιχαηλίδης	1
Κ. Κουρκουτόπουλος	2	Κ. Βαβούλης	3
Ἄντ. Δ. Γλοῦ	2	Ἐμ. Περράκης	1
Σπυρ. Καμβύσης	1	Σταῦρος Ἀρχοντάκης	2
Bubinia N. Dendrinos	1	Ἰωαν. Καλλιάρχης	1
Κωνστ. Χρυσοβέργης	2	Παναγιῆς Καλλιάρχης	10
Μ. Φούτριος	1		
Φ. Κοσυλλάτης	1		
Κ. Μ. Σιμωνίδης	1		
Π. Ἰ. Φραντζίδης	1		
		Ποστ-Σάϊδ	
		Οἰζογέν. Ι. Γεωργιάδου	10

Ἐπ' ἀγγελίας τοῦ βιβλίου ὁ ἀξιότιμος κ. Γ. Γρώμην μεταλλειολόγος ἐν Σερίφῳ ἐνεγράφη διὰ 1200 δραχμάς.

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κυρίων συνδρομη-
τῶν; ὧν τὰ ὀνόματα δὲν ἀνεγράφησαν ἢ ἡμαρτη-
μένως κατεχωρίσθησαν ὡς δυσδιάγνωστα.

Παροράματα

Σελ.	1α'	ἐγρόφη	ἀφοσιωμένων	ἀντὶ	ἀφώσιωμένων
»	1ε'	»	ἀνκλύωμεν	»	ἀνακλύωμεν
»	22	»	ἀφικνεῖται	»	ἀφικνῆται
»	25	»	πατριρχεῖον	»	πατριρχεῖον
»	41	»	οἰνονόμος	»	οἰκονόμος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Ἄ. Νταφώτις
Κων. Γ. Ἀναστασι
Γ. Τήμιος
Ἰδομ. Δενδρινός
Κ. Κουρκουτόπουλος
Ἄντ. Δ. Γλοῦ
Σπυρ. Καμβύσης
Buhinia N. Denc
Κωνστ. Χρυσοβέργη
Μ. Φούτριος
Φ. Κοσυλλάτης
Κ. Μ. Σιμωνίδης
Π. Ἰ. Φραντζίδης

Ἐπ' ἀγγελίας τ
μεταλλειολόγος ἐν

Ζητοῦμεν συγγ
τῶν; ὧν τὰ ὀνόμα
μένως κατεχωρίσ

Σελ.	1α	ἔγγραφο
»	1ε'	»
»	22	»
»	25	»
»	41	»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020705

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τιμᾶται Δραχ. 1.50

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ